Milliyet
ÇOCUK
31 Mart 1986 • Sayı: 13 • 150 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

bütün okurlarımıza
TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ
veriyoruz

Cebelitarık

Cebelitarık'ta söylencelere konu olan maymunlar halkın maskotu olmuş. Yaptıkları türlü maskaralıklarla turistleri de eğlendiriyorlar.

KUŞLAR gibi hür," cümlesini hepiniz bilirsiniz. Ama, Cebelitarık'ta yaşayan insanlar bu cümleyi değiştirerek, "**Maymunlar kadar hür,**" diyorlar. Cebelitarık, İspanya'nın güney kıyısında yer alan küçük bir yarımada. Yarımadanın hemen ucunda yer alan kayalıklı bölgede 40 kadar Berberi maymunu yaşıyor. Bazı günler bu maymunlar kayalıklardan inip kenti gezmeye bile geliyorlar.

Kentte yaklaşık 30.000 kişi yaşıyor. Kimse de bu Berberi maymunlarıyla ilgilenmiyor. İster gece olsun ister gündüz, maymunlar kentte dilledikleri gibi dolaşıp, dilledikleri

TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ

40. OSMAN HAMDİ BEY

23. İBN-İ SİNA

BU resimleri özenle kestikten sonra, 24 Mart tarihli sayımızda verdiğimiz albüme, kod numaralarına göre düzgünce yapıştırın. Ayrıntılı bilgiyi 14. sayfada bulacaksınız.

n Berberi Maymunları

verlere gidebiliyorlar. Maymunların bu denli serbest olabilmeleri eski bir söylenceye dayanıyor.

BİR SÖYLENCE ve MAYMUNLAR

Yarımada çok küçük ve kayalıklarla dolu. Ama Akdeniz'in ve Atlantik Okyanusu'nun girişinde yer aldığından konumu çok önemli. Eski çağlarda, burada üslenen herhangi bir ordu bütün Akdeniz'i rahatlıkla denetleyebilirdi. Nitekim, çeşitli uluslar burayı ele geçirmek için yüzyıllar boyu birbirleriyle savaşıp durdular.

İslâm orduları yarımadayı M.S. 711 yılında ele geçirmişler. Yüzlerce yıl da ellerinde tutmuşlar. Daha sonra İspanyollar Cebelitarık'a sızmışlar. 1704 yılında İngilizler burayı İspanyollardan almış. Zaten günümüzde de burası bir İngiliz sömürgesi. Cebelitarık'taki söylenceye göre de, İngilizler bu yarımadayı Berberi maymunlarının soyları tükenene kadar ellerinde tutacak.

TÜRLERİ HIZLA TÜKENİYOR

Berberi maymunları Avrupa'da yaşayan tek vahşi maymun türü. Binlerce yıl önce Berberi maymunlarının ataları tüm Avrupa'da bulunurken bugün durum çok farklı. Türleri hızla tükenen hayvanlar arasında ilk sıralardan birini alıyorlar. Bu maymunlar serbest dolaşmalarına karşın, kentte yaşayanlara hiç zarar vermiyorlar. Birbirleriyle şakalaşarak günlerini gün ediyorlar...

Cebelitarık'taki maymunlar yaptıkları sevimli numaralarla turistlerin ilgisini çekiyorlar. İşte onlardan biri... Arabanın aynasında kendini görünce pek şaşırmış, ne olduğunu anlamaya çalışıyor.

İÇİNDEKİLER

Türk Büyükleri Albümü 2
Cebelitarık'ın Berberi Maymunları 2
Garip Ama Gerçek 4
Red Kit 6
Kütüphane/Naim Tirali 10
Ormanlar Kralı ROBİN ... 12
Bilmece/Bulmaca 13
Bisikletin Kısa Tarihi 15
Korkusuz Sürücü 16
Tarihöncesi Mağarada Bir Gezinti 19
Savaşın Çocukları 21
Mizah 26
Bunları Biliyor musunuz? ... 27
Kaptan Cousteau 28
Bilmece/Bulmaca 31
Armağan Yağmuru 32
Şimşek Santrafor 33
Cimcime 36
Bilime Açılan Pencere: OMNİ 3
Okurdan Okura 40
Gelecek zaman içinde 42

SAVAŞ AY

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet

Teknik Sekreterler:
İ.M.Karakaş, Aysel Uğur, Naci Özdağlı

Pikaj:
Vildan Baysal, Kâmil Coskun

● Satış Müdürü: Niyazi Yeşil ● İdare Müdürü: Ali Nazım Onaran ● Teknik Müdür: Yetkin Aldinç ● Teknik Danışman: Mehmet Yalazı ● Reklâm Sorumlusu: Melek Emre

Milliyet Yayın A.Ş. Tarabya Tesisleri'nde basılmıştır.

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/İSTANBUL

Telefonlar: 562 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları: Yıllık: 7800 TL. Altı aylık: 3900 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul.
Türkiye'de Satış Fiyatı 150 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 200 TL.

Katkıda Bulunanlar: Yavuz Akçay, Ülkü Atalay, Ferit Avcı, Gamze Baltaş, Nural Birden, Yavuzer Çetinkaya, Nuri Malkoçoğlu, Orhan Önal, Semih Poroy, Şule Sakızhoğlu, Vehbi Sargın, Gül Sökmen. Kapak: Naci Köksal

Milliyet ÇOCUK 31 Mart 1986 • Sayı: 13 • Yıl: 15

Aklına Esti, Yaptı...

Amerikalı savaş pilotu uçağından ayrılmayı bir türlü kabul edemedi.

İKİNCİ Dünya Savaşı sırasında savaş pilotu olarak görev yapan Amerikalı Art Lacey uçağını o kadar çok seviyordu ki, savaşın bitiminde Hava Kuvvetleri'nden savaşta uçtuğu dev B-17 bombardıman uçağını bizim paramızla yaklaşık dokuz milyon liraya satın aldı. Geri kalan parasıyla da, Oregon'da büyük bir benzin istasyonu açarak, uçağını benzin istasyonunun tepesine oturttu.

Bu iş biraz güç oldu ama, Art Lacey hem yeni bir işyerine kavuştu, hem de çok sevdiği uçağından ayrılmadı...

TEMEL REİS'İN KOLLARI

İri kolları olmasa Temel Reis nasıl olurdu? Temel Reis'in kaslı, kalın ve dövmeli kollarının çevrilen filminde nasıl canlandırılacağı büyük bir sorundu. Bu amaçla çok sayıda maketler yapıldı. Her birinin üzerine üç gün süren bir çalışma sonucunda sarı tüyler ekildi. Fakat bu harika kollar aktör Williams'ın uzun bir süre kâbus görmesine neden oldu. Zira bunları takabilmek için 20 dakika gerekiyordu. Bazen de bu kolları günde on saat takmak zorunda kalıyordu. Fakat ne olursa olsun, sonuç bunlara katlanmaya değerdi.

Geçtiğimiz yıllarda filmi çevrilen Temel Reis'in kalın ve dövmeli kolları aktör Willams'ın en büyük sorunu oldu.

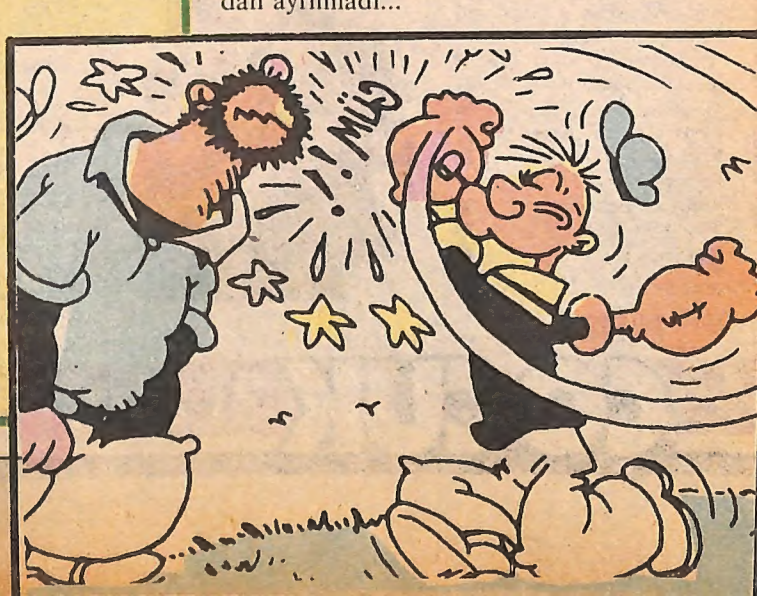

GARİP AMA GERÇEK

Bir Fotoğraf Uğruna Maymun Oldu

BİR zamanların ünlü pandomim sanatçısı Charles Lauri, çeşitli hayvanların taklitlerini yapmakta büyük başarı kazanmıştı. Bay Lauri'nin en başarılı bir biçimde canlandırdığı hayvanlardan biri de, Londra Hayvanat Bahçe'sindeki Sally adlı maymundu. Bay Lauri, günlerinin büyük bölümünü Sally'nin yanında geçiriyor, onu en iyi bir biçimde taklit edebilmek için saatlerce maymunu inceliyordu.

Londra Hayvanat Bahçe'sinin sevimli maymunu Sally, bir gün hiç umulmadık bir biçimde ölüverdi. Hayvanat Bahçesi yetkilileri gerçekten büyük bir üzüntüye kapıldılar. Çünkü o güne değin Sally'nin bir fotoğrafını çektirmeyi akıl edememişlerdi.

Onların bu büyük pişmanlığını duyan Bay Lauri, yetkililere başvurdu ve kendisinde Sally'nin çok sayıda fotoğrafının bulunduğunu, bunlardan birini kendilerine verebileceğini söyledi. Hayvanat Bahçesi yöneticileri bu öneriyi büyük bir sevinçle kabul ettiler. Pandomin sanatçısı Bay Lauri, hemen evine gitti, saatlerce süren bir makyajdan sonra bir fotoğrafçıya giderek yanda gördüğünüz fotoğrafı çektirdi. İşin garip ama gerçek yönü, çektirdiği fotoğraflardan birini hayvanat bahçesi yöneticilerine getirip verdiğinde hiç kimse bir şey anlamadı ve hepsi de Sally'nin bir fotoğrafına kavuşmanın mutluluğunu yaşadı.

İP ATLAMA MAKİNESİ

Dörtlü ip atlama makinesi Amerikalı ortaokul öğrencisinin buluşu...

AMERİKALI ortaokul öğrencisi Wendy Johnecheck, dersler aralarında geliştirdiği "dörtlü ip atlama makinesi" ile, geleceğin milyonerleri arasına girdi.

12 yaşındaki Wendy'nin geliştirdiği ip atlama makinesi aslında son derece basit. Yaklaşık birbuçuk metre uzunluğundaki alüminyum bir borunun tepesine yerleştirilmiş bir makaradan oluşuyor. Makaranın dört bir yanına bağlanan dört halka ile, dört kişi aynı anda ip atlayabiliyor.

Buluşunun patentini alıp Michigan'daki bir fabrikaya satan Wendy, gelecekten çok umutlu. Her yıl en az bin tane kadar satılacağına inanıyor.

RED KİT NİŞANLANIYOR

Yayın Hakkı (copyright): **Dargaud Editeur-Milliyet Yayın A.Ş.**

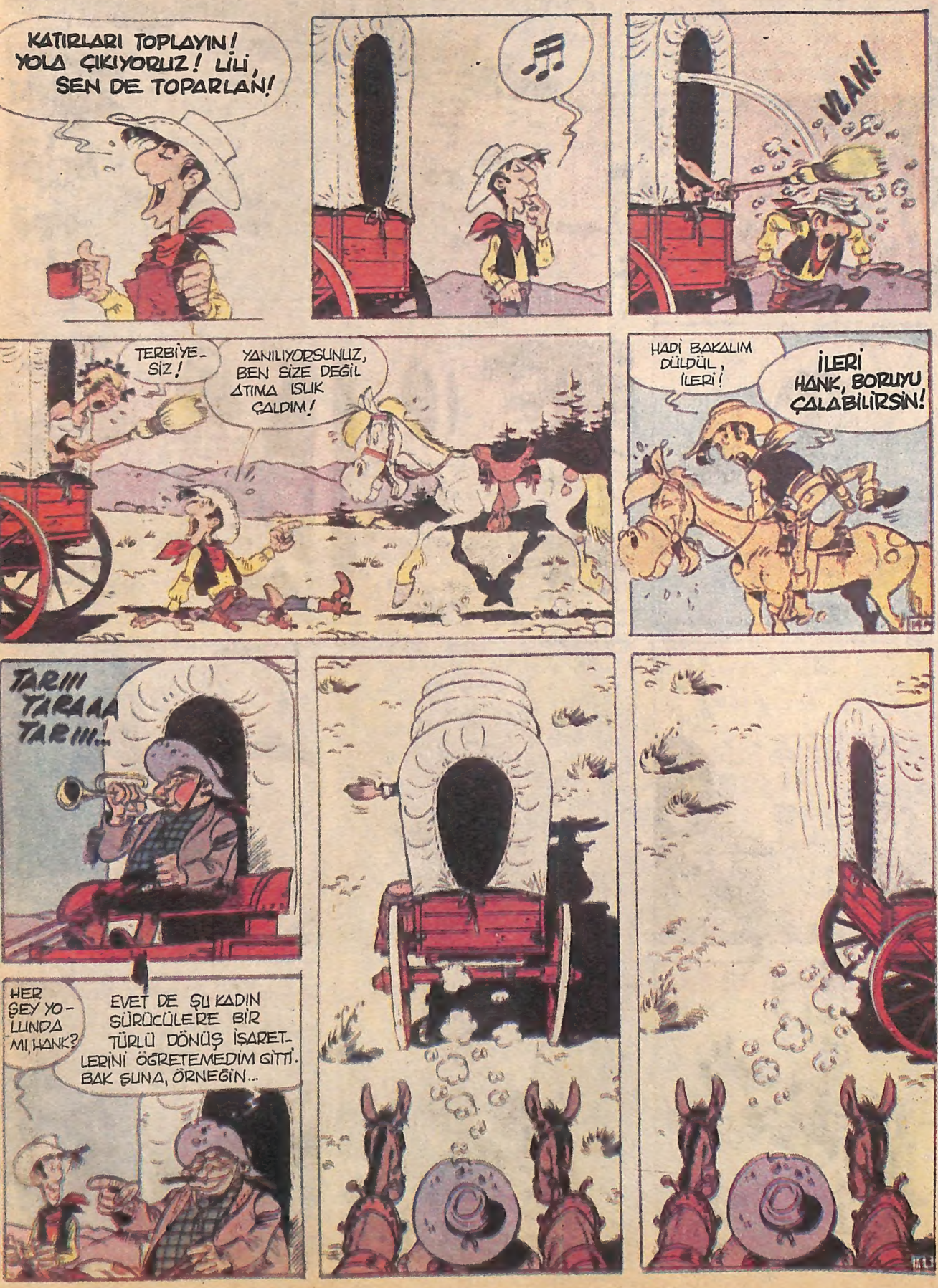
KATIRLARI TOPLAYIN! YOLA ÇIKIYORUZ! LİLİ, SEN DE TOPARLAN!
VLAN!
TERBİYE-SİZ!
YANILIYORSUNUZ, BEN SİZE DEĞİL ATIMA ISLIK ÇALDIM!
HADİ BAKALIM DÜLDÜL, İLERİ!
İLERİ HANK, BORUYU ÇALABİLİRSİN!
TARIII TARAAA TARIII...
HER ŞEY YOLUNDA MI, HANK?
EVET DE ŞU KADIN SÜRÜCÜLERE BİR TÜRLÜ DÖNÜŞ İŞARETLERİNİ ÖĞRETEMEDİM GİTTİ. BAK ŞUNA, ÖRNEĞİN..

BATIYA DOĞRU YOLCULUK DOĞAL ENGELLER DIŞINDA ARALIKSIZ SÜRÜP GİDİYORDU. 19. YÜZYILIN NİŞANLILARI HEDEFLERİNE YAVAŞ AMA EMİN ADIMLARLA İLERLİYORLARDI...

VAHŞİ BATININ OLAYLARINA KADINCA GÖZLE BAKMAKTAN GERİ KALMIYORLARDI...

KOMANÇİ BÖLGESİNE GİRİYORUZ. ŞU SIRALARDA KAFALARI BOZUK... O YÜZDEN GÖZLÜMÜZÜ DÖRT AÇMAMIZ GEREK!

!

DEDİĞİ DOĞRUYDU...

NEREYE GİDİYORSUN, KÜÇÜK AY?

SOSYAL YAŞAMDA İLETİŞİMİN GELİŞMESİ İÇİN GEREKLİ EĞİLİMLERİ ANLAŞILMASI İÇİN YAPILAN REFLEKSLER KONUSUNDA BİR SEMİNER VAR. ORAYA GİDİYORUM...

ANIMLAR, HIÇBIR DAKIKALARINI BOŞ GEÇİRMİYOR, HEPSİNİ DEĞERLENDİRİYOR_
ARDI...

Sürecek

ÖYKÜ

Naim Tirali

KÜTÜPHANE

Resimler: Şahin ERKOÇAK

KİTAPLARA karşı aşırı bir merak duyduğumu o aylarda farketmeğe başlamıştım. Okulumuzun da biri Türkçe, öbürü Fransızca kitapların bulunduğu, oldukça zengin iki kütüphanesi vardı.

Türkçe kütüphanede birçok yararlı kitapların bulunduğunu, şundan bundan duyuyorduk. Arkadaşlarla birkaç kez, buranın açılması için, edebiyat öğretmenlerimize başvurduk. Fakat öyle ustalıklı düzenlenmiş cevaplar verdiler, lafı o denli uzattılar ki, nedeni iyice anlamadan, kütüphanenin açılamayacağına inanmak zorunda kaldık.

Çaresiz Fransızca kitapların bulunduğu kütüphanede çalışmalıydım. Orası ile de Fransız hocalar ilgilenmiyorlar ve içlerinden biri özellikle didiniyor, öğrenciler yararlanabilsinler diye, elinden geleni esirgemiyordu. Hiçbir zorunluluğu da yoktu. Fakat kapalı bir kütüphanenin anlamsızlığını kavramış bulunuyordu. Onca, kitaplar fareler tarafından tahrip edileceğine, kaybolmak, hırpalanmak pahasına da olsa, insanların hizmetine sunulmalıydı. Kısa boylu, sevimli bir adamdı. Tüm işlerinde kurallara göre davranmaya alışmıştı. Başka türlü yapamazdı.

Bu kütüphaneye birkaç kez girip çıkmıştım. Kocaman odanın dört duvarı dolaplarla kaplıydı. İnsan başını şöyle bir kaldırınca, ünlü yazarların, şairlerin fotoğrafları ya da yağlıboya portreleriyle gözgöze geliyordu.

KÜTÜPHANEDE KURULAN HAYALLER

BİR gün kütüphaneye bakan Fransız öğretmene, kitaplara olan düşkünlüğümden, sevgimden söz ettim. Uzun boylu konuştuk. Sonunda kütüphane kolunda çalışanlar arasına katıldım.

Günler geçtikçe öğrencileri ve kitaplarla ilişkilerini daha iyi anlıyor, benim için yeni olan birçok şeyin farkına varıyordum.

Kütüphanede çalışan beş kişiydik. İşler bitince başlardık gevezeliğe. Siyasetten, derslerden ve sevgililerden söz açılırdı. Geleceğe ilişkin hayaller kurar, havaya suya dair çene çalardık. Bu arada birisi, kulakları tırmalayan bir sesle, son gördüğü filmden hatırında kalan şarkıyı söylemeğe yeltenir; bir başkası, iki hafta önce küçük bir romanı birlikte Türkçeye çevirmek için verdiğimiz kararı anımsatırdı.

Hep birden:

"Tamam," derdik "hemen başlayalım."

Ve hiçbir zaman da başlamak kısmet olmazdı. Fakat bu, ortaklaşa çevireceğimiz eser hayallerimizi işletmemize engel değildi. Ve tartışırdık: Daha adı bile kararlaştırılmamış eserimizin kapak resmini hangi ressama çizdirmeliyiz? Kitap büyük boy mu olmalı, yoksa küçük boy mu?

Boş zamanlarda, son derece eski bir perdenin çerçevelediği pencereden, uzakları seyretmeğe bayılırdım. Gökyüzü genellikle masmavi olurdu. İnsanın içini ferahlatır, yaşama sevincini arttırırdı.

Fransız hoca, bize arasıra kütüp-

Yazar

NAİM TİRALİ

Yazar ve öykücü. 1925 yılında Giresun'da doğdu. İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdi (1950). Vatan gazetesi yazı işleri müdürlüğü ve fıkra yazarlığı yaptı. Giresun milletvekili seçildi (1961-1965). Bugün öykü yazarlığını sürdürüyor. Başlıca eserleri şunlar: ***Park, Yirmibeş Kuruşa Amerika, Aşka Kitakse, Devrimden Önce - Devrimden Sonra, Bir Adayın Notları, Avrupa'daki Amerika.***

hanecilikten ve görevimizi nasıl yapmamız gerektiğinden söz açardı.

Çalışma saatlerinde, derslerimden çok kütüphaneyi dolduranlarla ilgileniyordum. Çocuklardan kimisi okuduğunu anlamadıkça sinirden tırnaklarını kemirir; kimisi de dolap kapaklarının açılıp kapanmasından çıkan sese gıcık olurdu. Genellikle öğrencilerin tümünün, kendilerini sıkı sıkıya derse verdiklerine inanılamazdı. Çünkü en küçük bir gürültü, çoğunun dikkatini çekmeye yetmekteydi.

BİR gece, başını ellerinin arasına almış, dalgın dalgın dirsekleri altındaki kitaba akan birinin kendini tatlı düşlere aptırdığını sezmiştim. Yanındaki öğrenci hiç oralı değildi. Yaklaştım. Boş bir sandalyeye oturdum. Arkadaşının nasıl bir cin peri masalı yaşadığının farkında bile olmayan öğrenci, önünde duran ansiklopediyi kapamış, şuna benzer bir kompozisyon ödevi karalıyordu:

"Okumak göz nuru ile bilgi arasında bir değiş tokuştur. Bir insanın kültürünü, kütüphanesindeki kitapların değeriyle ölçebiliriz. İnsan kendini okumaya verdiği ölçüde kafasını aydınlatır. Geçen yüzyıllar okuyup yazma bilene hayran hayran bakıyorlardı. Gelecek yüzyıllar, okuyup yazma bilmeyenin insanlığından şüphe edecek.

Devrimiz, kafasının değirmeninde, harf harf en fazla kitap öğütenin devridir."

İşte olayın ilk kısmı, ben göz altından arkadaşın ödevini okurken olmuş.

Öğretmen beni çağırarak:

"Biraz önce buradan çıkan öğrencinin defterleri arasında, bir felsefe el kitabı bulunduğunu sanıyorum. Ansiklopediler ve başvuru kitapları kütüphane dışına çıkarılamaz. Kural böyle. Çabucak arkasından yetiş ve kitabı geri getir!" diye, acele acele söylendi.

Birden şaşırıvermiştim. Bir şey demeden, üç beş saniye durakladım. Sonra ani bir hareketle dışarıya çıktım.

Koridor, her zamanki gibi karanlıktı. Upuzun ve karanlık. Bende acı ve tatlı anıları karmakarışık olan koridoru, uzaktan ayak sesleri gelen öğrenciye yetişebilmek için, seyirterek geçtim. Tam köşede yanına varınca, hafiften soluyarak durdum.

Karşımdaki, benden bir sınıf aşağıda, şahsen tanıdığım, fakat adını sanını bilmediğim, hakkında hiçbir fikir sahibi bulunmadığım birisiydi. Yıllardır aynı okulda olduğumuz halde, tutup bir kelime konuşmuş bile değildik.

Çocuk umduğumdan daha kibar çıkmıştı. Gayet ciddi ve biraz da merakla:

"Bir şey mi var kardeşim?" diye mırıldandı.

Hayatımda, kendi kendimle bu denli çekişmeli bir an geçirdiğimi hatırlamıyorum. Boğazıma sanki kocaman bir yumruk takılmıştı. Ağzımdan tek bir sözcük çıkmıyordu. Kitabı nasıl isteyecektim? Ya hoca yanılmış idiyse? Okulun kütüphanesindeki kitapların, başkalarında da bulunması pek doğaldı. Hem bana karşı bu kadar iyi davranan birinin, kitabı izinsiz dışarı çıkaracağını, ya da yürütebileceğini nasıl düşünebilirdim? Bunu sormak değil, aklımdan geçirmek bile, bana büyük bir ayıp gibi geliyordu. Hatta ona bir şey sezdirmem de hoş kaçmayacaktı. Bir insan kalbini kırmanın, bir cihan yıkmak kadar kötü olduğu, laf olsun diye söylenmiş sözlerden değildi.

Aptal aptal gülümseyerek.

"Yok bir şey," dedim" "ben de sınıfa gidiyordum da..."

Bir süre birlikte yürüdük. Çocuk sınıfına girdikten sonra geri dönüp, yeniden arka koridorun karanlığına sığındım. Kendi ayak seslerim kafamda uğulduyordu. Teneffüs saatlerinde kalabalıklaşan koridorun, o andaki sessizliğine rağmen, bir türlü durgunlaşamıyordum. Kütüphaneden kitap kaçırdığı sanılan öğrenci, onun ardından beni koşturan hoca, koridor başının içinde, hiçbir düzene uymadan dönüp duruyorlardı...

Koridor, uzuyor, kısalıyor, kıvrılıyor... Sonra kötü ve ağır bir ayak kokusuyla doluyordu. O zaman, bir pasif denemede, alarmı duyup, terlikleriyle en alt koridora inerek, ayaküstü uyuklayan, şarkı mırıldanan, yetersiz ışıkta gazete okumaya çalışan öğrencileri hatırlıyordum.

Kütüphanenin kapısına gelince, içeri girip girmemek kararını bir türlü veremedim. Hocayı elbette cevapsız bırakmamak gerekiyordu. Her şeyi olduğu gibi anlatsam, belki de beni fazla duyarlı bulacaktı. Ya da içtenliğime inanmayarak, hakkımda kötü şeyler düşünecekti. Karar verince, içeriye girerek Fransız öğretmene yanılmış olduğunu söyledim.

O gece mütaleanın sonuna dek kütüphanede oturmak görevim gereğiydi. Dayanarak, zil çalıncaya kadar bekledim. Ondan sonra da, bir daha kütüphaneye uğramadım.

ORMANLAR KRALI ROBİN

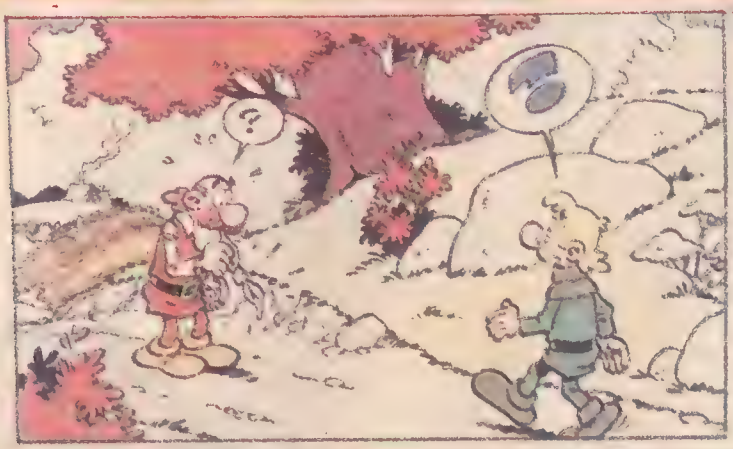

Yayın Hakkı (copyright): **Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.**

BİLMECE BULMACA OYUN

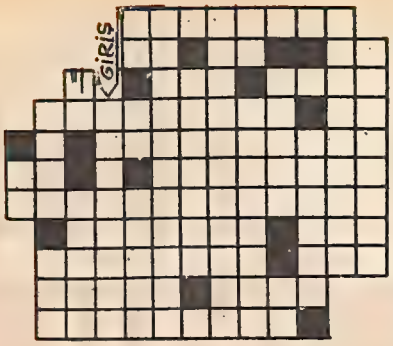

KARE YOL: Girişten yola çıkarak, siyah karelerden geçmeden ama her beyaz kareden geçerek bütün alanı dolaşabilir misin? Dikkat: Bir beyaz kareden iki kez geçmek yasak!

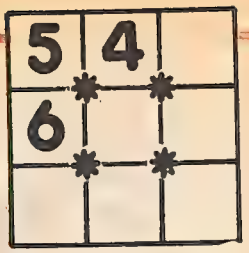

MATEMATİK: Boş karelere 2,3,4,5,8,9 sayılarını öyle yerleştirelim ki her çiçeğin etrafındaki dört karedeki sayıların toplamı 24 olsun.

HANGİ DAİRELER: Altı daire arasından hangileri yukardaki resimden alınmıştır?

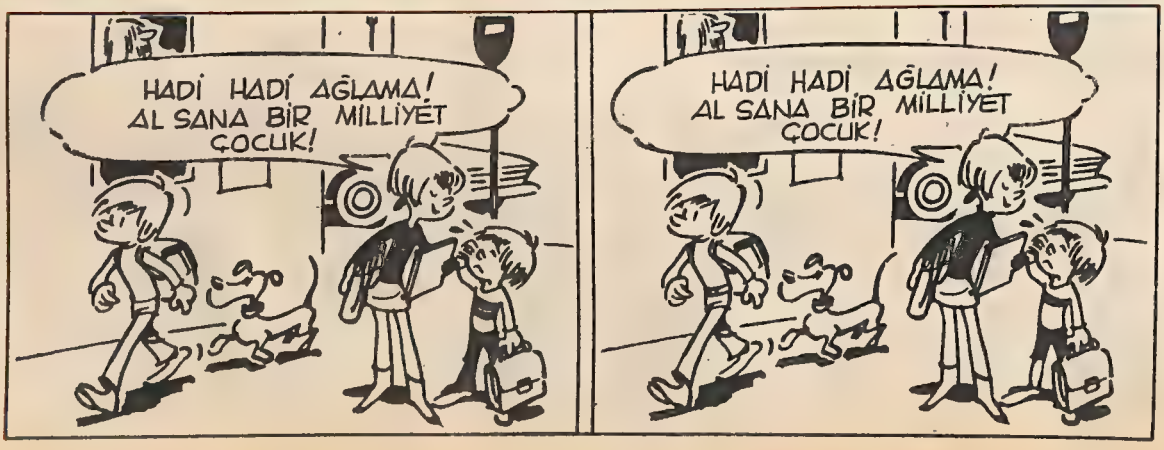

BEŞ FARK: İki resim arasındaki beş farkı bulabilir misin?

24 Mart Tarihli Dergimizle Birlikte Vermeye Başladığımız

TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ'NÜ TAMAMLAYIN

- Hem nefis bir albümünüz olsun
- Hem zengin armağanlar kazanın

● NASIL BİRİKTİRECEKSİNİZ?

HER HAFTA DERGİNİZİN ÖN KAPAK İÇİNDE YAYIMLADIĞIMIZ İKİ TÜRK BÜYÜĞÜNÜN RESİMLERİNİ DÜZGÜNCE KESİN. RESİMLERİ, ALTLARINDAKİ KOD NUMARALARINA GÖRE, 24 MART TARİHLİ DERGİMİZİN İÇİNDE PARASIZ OLARAK SUNDUĞUMUZ **"TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ"**NE YAPIŞTIRIN.

NOTER GÖZETİMİNDE ÇEKİLECEK KURADA, "TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ" NÜ EKSİKSİZ OLARAK TAMAMLAYAN OKURLARIMIZ ARASINDA ÇEKİLİŞ YAPILACAK, AŞAĞIDA LİSTESİNİ SUNDUĞUMUZ ARMAĞANLAR DAĞITILACAKTIR...

● İŞTE ARMAĞANLARINIZ:

- RENKLİ TELEVİZYONLAR
- ÇALIŞMA MASASI TAKIMLARI
- ELEKTRONİK ORGLAR
- MÜZİK SETLERİ
- BİLGİSAYARLAR
- ZEKÂ OYUNCAKLARI
- ANSİKLOPEDİLER, SÖZLÜKLER, FUTBOL TOPLARI, EŞOFMANLAR VE DAHA BİR SÜRÜ SÜRPRİZ ARMAĞANLAR...

TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ

İSTEK FİŞİ

24 MART TARİHLİ DERGİMİZİN ORTASINDA VERDİĞİMİZ ÖZEL, **"TÜRK BÜYÜKLERİ ALBÜMÜ"** NÜ ALAMAYAN OKURLARIMIZ, AŞAĞIDAKİ FİŞİ DOLDURARAK, 200 LİRALIK POSTA PULU KARŞILIĞINDA, ALBÜMLERİNİ, **"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ SATIŞ SERVİSİ, PROF.KÂZIM İSMAİL GÜRKAN CAD.NO: 10, CAĞALOĞLU-İSTANBUL"** ADRESİNDEN İSTEYEBİLİRLER.

Adım ve Soyadım:

Adresim:

MEVSİM YAKLAŞIRKEN

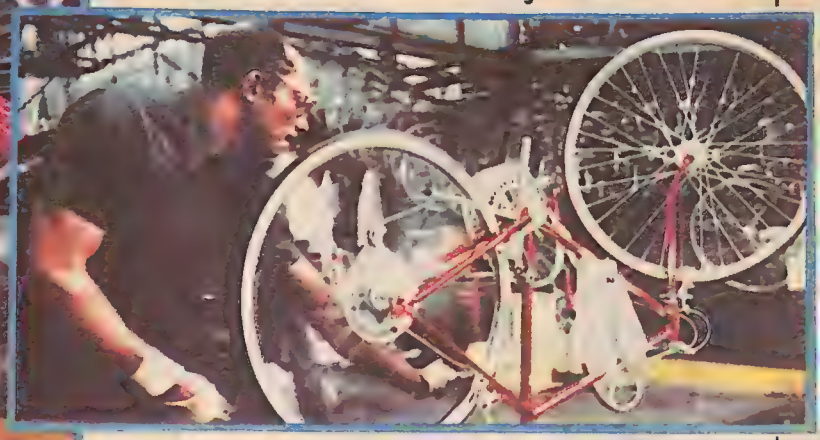

BİSİKLETİN KISA TARİHİ

Havalar yavaş yavaş ısınmaya başladı. Kısa bir süre sonra bisikletlerimizi temizleyip, yağlayacağız. Sonra da aylar boyu bisiklete bineceğiz. Peki bisikleti yeterince tanıyor muyuz acaba?

BİR bisiklete sahip olmayı kim istemez? Bisiklet, her şeyden önce bir ulaşım, gezinti, turizm aracıdır. Hiç kuşkusuz, bisiklet ilk yaratıldığı zaman, bir ulaşım aracı olarak planlanmıştı. Ancak yıllar geçtikçe, bisiklet gelişti ve spor dünyasındaki yerini aldı. Bisiklet sporu, insan-makine bütünleşmesinin spora yansımasının ilk örneğiydi. Daha sonra, iyi bisiklet-iyi sporcu ilişkisini sağlamak amacıyla bisiklet yapımı gittikçe geliştirildi. Bu gelişme öyle bir noktaya erişti ki, günümüzde kimi ülkelerde sporcunun ölçülerine göre özel bisikletler yapılmaya başlandı. Bisiklet bugünkü biçimini alıncaya kadar birçok değişiklikler geçirdi. Bisikletin ilk aşaması üç tekerlekli "Selerifer" di. Ernest Michaux ise ilk kez pedalları kullanarak iki tekerlekli bir araç geliştirdi ve bu aracın adına bisiklet dendi. Çünkü bu söz fransızca "iki" anlamına gelen (bie) ile devir anlamına gelen (cycle) sözcüklerinin birleşmesinden oluşmuştu. Bisikletteki bu gelişmeyi Dunlop'un büyük buluşu izledi ve içi havayla doldurulan lastikler bisikletlere takılmaya başlandı.

BİSİKLET YARIŞLARI

VELODROM YARIŞLARI

Velodromda yarışlar iki kişiyle ya da saate karşı yapılır. Velodromlar, oval biçimde, içe doğru eğimli ve çok sert ağaçla kaplı ahşap yüzeyli yarış alanlarıdır.

YOL YARIŞLARI

Trafiğe açık yollar, bir parkur biçiminde düzenlenip yarışa hazırlanır. Parkurlar, genellikle düz, inişli çıkışlı ve virajlı yollardan seçilir. Bir günden fazla süren yol yarışlarına Tur Yarışları adı verilir.

KROS YARIŞLARI

Kroslar toprak yolların, çamurlu engebeli arazilerin engellerin aşıldığı yol yarışlarıdır. Kros yarışları bir gün sürer, parkur 32 kilometredir.

KORKUSUZ SÜRÜCÜ

Yayın Hakkı (copyright): **Editions du Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.**

HAYIR! YAPAMAYACAĞIM!
AH! PİS HERİF! KALLEŞ!
BU HURDA ARABAYLA ONU YAKALAYABİLMEM İMKÂNSIZ!
ŞİMDİ DE BENZİN BİTTİ.. HER ŞEYİ DÜŞÜNMÜŞLER.
SAKIN POLİSE HABER VERMEYİN SİZİ ARAYACAĞIZ..
ONLARI MUTLAKA YAKALACAĞIM. YAKALAYACAĞIM ONLARI. EĞER ARABAMDA EN UFAK BİR ÇİZİK OLURSA. ÖDETİRİM BEN ONLARA.

ALAİN!
BÜTÜN GÜN SENİ ÇOK MERAK ETTİK. HER YERDE ARADIK SENİ. BİR KAZA MI OLDU?
HAYIR! MERAK ETME HER ŞEY YOLUNDA.. NEREDEYSE... YANİ...
POLİSE HABER VERMELİSİN ALAİN; BÖYLESİ BİR ARABA MUTLAK FARKEDİLİR. ONU ANCAK BİR KOLLEKSİYONCUYA SATABİLİRLER.
HAYIR POLİS OLMAZ. EĞER ONU SATACAK OLSALARDI NEDEN BENİ ÇÖL ORTASINDA BIRAKSINLAR? BU İŞİN İÇİNDE İŞ VAR...
BUNU YAPAN JOE OLMASIN? BİLİYORSUN SENİ TEHDİT ETMİŞTİ...
ÇÖLÜN ORTASINDA KENDİMİ O ARABANIN İÇİNDE BULUNCA HIRSIMDAN AZ DAHA ÇILDIRACAKTIM. SONRA SAKİNLEŞTİM ANLADIM Kİ ONLAR BANA BİR ŞEYLER ANLATMAK İSTİYORLAR. MERCEDES'İN HERHANGİ BİR ARABA DEĞİL...
İYİ Kİ SENİ KAÇIRMA, DILAR TİNA. BU KORKUNÇ BİR ŞEY OLURDU...
YA BENİ KAÇIRSALARDI? O DA ÇOK FENA OLMAZMIYDI SANKİ...
ŞİMDİ HAREKETE GEÇMELERİNİ BEKLEMELİYİZ...
MERCEDES'İNİ ÇALMALARI BİR OYUN ALAİN! SENİN MORALİNİ BOZMAK İSTİYORLAR, JOE YA DA HER KİMSE BİR BİLDİĞİ VAR...
VAY CANINA!
HEYY! BU HERİF ÇILDIRDI MI?

Sürecek

TARİHÖNCESİ MAĞARADA BİR GEZİNTİ

Resimler: Semih POROY

CLAİRE ve erkek kardeşi Tom Temple, aileleri ile birlikte Royal kenti çevresinde tatillerini geçiriyorlardı. O gün iki kardeş başbaşa verip, Pirenelerin eteklerindeki bu güzel köyü gezmeye karar verdiler.

"Tom, kayıkla boğazı geçip eski İspanyol mağaralarını gezmeye gidelim."

"Şu duvarlarında tarihöncesi resimler olanları mı?"

"Evet, boğazın öteki yakasındalar. Bir şans eseri öğrendim, rehber kitabından bu mağaralardan hiç söz etmiyor. Kitapçıktaki posta kartlarından birinde resimlerini gördüm. Tezgâhtar da bu civarda olduklarını söyledi. Hey Tom, bak şurada küçük kulübenin yanında demirli bir sandal var." dedi Claire sevinçle.

Bunun üzerine iki kardeş patikadan aşağı inmeğe başladılar. Kıyıda teknenin yanında, kuzguni siyah saçlı çok güzel bir kız onlara gülümseyerek bakıyordu. Adının Inez olduğunu, ağabeyinin kaza geçirdiğini, o yüzden hastahanede olduğunu, fakat kendisinin onları karşıya geçirmekten mutluluk duyacağını söyledi.

Kızın gözlerindeki endişe Claire'in gözünden kaçmadı. İki kardeş sandala bindikten sonra Tom kürekleri çekmek istediğini söyledi. Kıyıdan uzaklaşırken, Claire boğazın iki yanında yükselen mor kayaları ve oradaki siyah mağara ağızlarını seyrediyordu. Inez ise onlara bir şeyler söylemek ister gibi etrafa bakınıyordu. Birden, titrek ve ürkek bir sesle "Lütfen bana bir iyilikte bulunabilir misiniz?" diye sordu.

İki kardeşin "Tabii neden olmasın?" demesi üzerine Inez fısıldarcasına anlatmaya başladı. "Yalnız şimdi size anlatacaklarımı gittiğimiz yerdeki, rehber Carrona'nın bilmemesi gerek. Ona sakın söylemeyin olur mu? Ortadaki mağaranın duvarında, yaralanmadan önce ağabeyim tarafından saklanmış bir mesaj var. Sakladığı yerin etrafına tebeşirle defne yaprakları çizmiş. Başka işaretler de olabilir ama onları önemsemeyin. İşte bu mesajı bana getirebilir misiniz?"

Kardeşlerin söz vermeleri üzerine Inez'in gözleri parladı. Bu kayıkçı kızın esrarengiz isteği onları meraklandırmıştı ve mutlaka verdikleri sözü yerine getireceklerdi. Inez kürekleri Tom'dan alarak kıyıya yanaştı.

Mavi elbiseli geniş şapkalı ve sinsi görünüşlü bir adam mağaradan çıkarak yanlarına geldi. "Günaydın çocuklar, adım Carrona kılavuza gerek duyuyor musunuz?" diye gülümsedi.

Claire "Hayır, teşekkür ederiz. Yalnız başımıza gezmeyi yeğliyoruz." diye nazikçe cevap verdi. Onları kandıramayınca sahte gülüşü saldırgan bir hal aldı. "Ziyaretçiler hiçbir şeye dokunamazlar, dokunursanız fena olur." diye terslendi. Ama kardeşler bunu pek önemsemediler ve kolkola girerek, uzun tünelden geçip mağaranın girişine geldiler. Loş yeşil ışık ürkütücü olduğu kadar çekiciydi. Garip biçimli, yosunlarla kaplı kayalar tarihöncesi canavarları anımsatıyordu. Küflü ve tuzlu hava, mağaraya yayılmıştı. Claire ve Tom kendilerini denizin çok altında bir dehlizdeymiş gibi hissediyorlardı.

"Tom, bak bu resimler gerçekten taş devrinden kalma." diye heyecanla bağırarak ilk gördüğü duvar resmine doğru koştu. Taş Devri'nin özelliği olan mamut, bizon, ayı gibi çeşitli hayvanların resimleri duvarlara kazılmıştı.

Claire ve Tom resimlerin ne anlama geldiğini araştırırken birden bir at arabası resmi gördüler. Fakat daha dikkatli bakınca, bunun buraya çok kısa süre önce yapılmış olduğunu anladılar. Herhalde Inez'in söz ettiği gibi ağabeyi tarafından yapılmış olan o önemsiz işaretlerden biriydi.

Carrona Saldırıyor

İKİ kardeş resmi incelerken Carronna'nın ürkütücü sesiyle yerlerinden sıçradılar. "Hey ne yaramazlıklar yapıyorsunuz orada?" diye bağıran adama döndüler. Onların konuşmalarına fırsat vermeden ileri atılarak "Hainler, vahşiler, bunu nasıl yaparsınız? Bizim tarihi eserlerimizi ne hakla bozuyorsunuz!" diye kükredi ve hiddetle titreyerek duvardaki işareti gösterdi.

"Biz bir şey yapmadık, bize böyle saldırıp bağırmaya hiç hakkın yok." diye karşı çıktı Claire "Eğer dikkatle bakarsan bugün yapılmadığını görürsün."

"O zaman kim yaptı?" diye söylenerek, şaşkın şaşkın bıçak izlerini incelemeye başladı. Claire esanki adam ürkmüşgibi geldi. Ayrıca adam onlardan kuşkulanmış gibiydi, Claire kardeşini çekiştirerek mağaranın öbür tarafına doğru ilerledi. "Çok dikkatli olmalıyız, Tom bu adam çok tehlikeli olabilir. Haydi gel bir an önce yakalanmadan şu mesajı bulalım." dedi.

TARİH ÖNCESİ MAĞARADA BİR GEZİNTİ

Dikkat kesilerek, hemen tünelden geçip, orta mağaraya vardılar. Şekilsiz olan bu oyuğun tavanı başlarının biraz üstünde bitiyor ve donuk yeşil ışık duvardaki resimleri görmelerine yetmiyordu. Aradıkları işareti bulmanın kolay olmayacağını anlayınca birbirlerinden ayrılarak araştırmayı sürdürdüler. Tom işareti buldu. Fakat mesaj neredeydi? Ama o da ne? Claire el yordamı ile kayaları araştırırken birden bir kaya parçası parmaklarının arasında gevşedi. "Burada, Tom bulduk", diye sevinçle bağırdı.

Zarfın üzerinde Inez'in ağabeyi tarafından yazılmış titrek ve biçimsiz birtakım yazılar vardı. "77 NOLU DUVARIN ALTINDA... UÇAN 2 BAŞLI KUŞ RESMİNİN ALTINDA - GECİKMEDEN AL INEZ... CARRONA'DAN SAKIN-" diyordu kâğıtta.

"Carrona'nın peşinde olduğu Inez'e ait olan bu mühürlü zarf onun eline geçmeden hemen bulmalıyız." dedi Claire.

Hızla duvarlardaki numaraları araştırmaya koyuldular. Işık az olduğu için bu iş zaman alıyordu. Korku verici şekiller duvarlardan onlara bakıyordu. Ama hâlâ kuş resmini bulamamışlardı. Fakat numaralar ilerledikçe yetmişlere doğru yükseliyordu.

Birden daha önce girdikleri mağaraların birinden korkunç sesler geldiğini duydular. "Bu Carrona, o da araştırıyor." diye fısıldadı Tom.

İki kardeş tünelin içinde durarak korkuyla mağarayı gözden geçirdiler. Carrona elinde sandal kancasıyla, teker resminin etrafındaki toprağı oyuyordu...

Claire ve Tom şaşkınlıkla donup kaldılar, çünkü iki başlı kuşu görüyorlardı. Kancanın hemen yanındaydı ve Carrona gittikçe ona yaklaşmaktaydı. Bir şeytan kadar akıllı olan bu adam da onların keşfettiği şeyi bulabilirdi. Claire acele etmeleri gerektiğini biliyordu ve bir şeyler yapmalıydılar. Adamı mutlaka ordan uzaklaştırmanın bir yolu olmalıydı. Birden aklına bir plan geldi ve ümitsizce bunu denemeye girişti.

"Gel, Tom, şu mağaraya bir kez daha bakalım, çok ilginç şeyler vardı." diye yüksek bir sesle konuştu.

Araştırmasına ara veren Carrona öfkeyle parlayan gözlerle onlara baktı ve "Neden geri döndünüz?" diye sordu.

Zarfın durduğu yere süzülüp dikkatle onu ayağının altına alan Claire masum bir tavırla "Oh Bay Carrona, yardımınıza ihtiyacımız var. Buraları çok iyi biliyorsunuz, lütfen bize yardım edin. Şu kayıkçı kız Inez, bizden kendisi için çok önemli olan bir kâğıt bulmamızı istedi bazı şeyler bulduk, fakat gerisini nasıl yapacağımızı bilemiyoruz." dedi.

Carrona güçlükle gizleyebildiği bir aç gözlülükle elindeki kancayı fırlatıp, kardeşlerin az önce terkettiği mağaraya doğru yürürken "Size neden yardım ettiğimi bilmiyorum. Herhalde iyi kalpliliğimden olmalı. Hadi çabuk olun." dedi.

Onlar uzaklaşınca Claire hızla kancayı kaptı. Sadece birkaç dakikası vardı kirli, mühürlü zarfı saklamak için. Fakat elinden düşen kanca taş zeminde büyük gürültü yaptı ve tabii bunu duyan Carrona onun yokluğunu farkederek telaşla geri dönünce, Claire zarfı saklamaya vakit bulamadı. "Hey, neler oluyor orada? Sizi gidi yalancılar." diye bağırarak, yerden kancayı kapıp, elinde zarfla çıkışa doğru kaçan Claire'in peşine takıldı.

Üst Üste Gelen Terslikler

CLAİRE'in peşinden koşan Tom'un ayağı bir taşa takıldı ve düştü. Boğazın kıyısına gelen Claire ise etrafı suyla çevrilmiş kayalıklarla karşılaştı. Kayık karşı kıyıda demirlemiş, Inez ise içinde onların mağaradan çıkmalarını bekliyordu.

Claire ona seslendi fakat duyuramadı. Bunun üzerine elindeki zarfı çılgın gibi sallamağa başladı. Nihayet, Inez gördü ve harekete geçti. Mağaradan çıkan Carrona'yı atlatmaya çalışan Claire'in gözüne tam o anda kayaların arkasında terkedilmiş bir bot çarptı. Kestirmeden geri dönerek Tom'un yanına gitti ve zarfı ona verdi.

Bu Carrona'nın işine geldi. Bütün gücüyle Tom'un üzerine doğru atıldı ve büyük bir boğuşma başladı aralarında. Claire boş durmuyordu. Adamın yere bıraktığı kancayı alarak bota koştu. Aceleyle ipleri kesti ve kardeşine gelmesi için seslendi. Adamın elinden binbir güçlükle kurtulan Tom zarfı ona kaptırmanın üzüntüsüyle, topallayarak tekneye geldi. Hemen açıldılar. Bu arada Claire'in neden gülümsediğini anlayamamışlardı. Kıyıda kalan Carrona, zarfı açınca çılgına döndü. Çünkü elindeki zarf Claire'in sabah aldığı posta kartlarıyla doluydu.

Inez'le nehrin ortasında buluştular. Hepsi neşe içindeydiler. Claire "İşte mesajın, şimdi bize bütün bunlar ne demek oluyor lütfen açıklar mısın?" diye sordu.

Inez neşeyle parlayan gözlerle onlara bakıp, anlatmaya başladı. "Bu zarftaki yazı İspanyol yasalarına göre sahildeki evin ve bu kayığın bize ait olduğunu gösteriyor. Yıllar önce dedem tarafından oraya saklanmıştı. Fakat bize tam olarak yerini söyleyemeden ölünce, ağabeyim onu bulmaya çalıştı. Yıllardır evimizde ve kayığımızda gözü olan Carrona yüzünden zarfı tam bulmak üzereyken yaralandı. Sayenizde artık huzura kavuştuk. Bütün bu yaptıklarınıza nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum." dedi.

İki kardeş yaptıkları iyilikle gurur duydular. Kısa bir süre sonra Inez'in ağabeyi de hastaneden çıktı ve böylece çok iyi dost olan gençlerin arkadaşlıkları yıllarca sürdü.

Yazı ve fotoğraflar: SAVAŞ AY

SAVAŞIN ÇOCUKLARI

"Yıllardır savaşın egemen olduğu Lübnan'ın başkenti Beyrut, yıkıntılarla dolu. Ama burada yaşayan insanlar barış günlerinin birgün mutlaka geleceğine inanıyorlar..."

SANIRIM hepiniz izlemişsinizdir. Hani televizyonda, haberler sırasında spikerler bazen söylüyor. **"Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta çarpışmalar, çatışmalar dün yine devam etti"** diyor ya. Ardından filmler gösterip, silahlarıyla oradan oraya koşan, ateş eden askerleri gösteriyor ya. Anımsadınız değil mi? Evet işte oradan, Beyrut'tan geldim geçen hafta. Tankları, topları tüfekleri kullanan o insanların arasında yaşadım, bombalarla roketlerle yıkılmış yanmış binaların, parçalanan otomobillerin, korkudan okullarına bile gidemeyen, dükkânlarını açamayan, evinden dışarı başını uzatamayan insanların dolup taştığı Beyrut'ta tam 19 gün geçirip geldim.

Akdeniz'in Doğu kıyısına yaslanmış duran bu şanssız başkentin haline nasıl üzüldüm anlatamam... Yıllar önce, yani savaş henüz başlamadan bu güzel, bu şirin kent o kadar mutlu bir yaşam içindeymiş ki. Kıyı boyundaki plajlarda yüzenler mi istersiniz, balık tutup, su kayağı yapanlar mı, bisiklete binen, lunaparklara dolışan, sirklere, çay bahçelerine dolışanlar mı istersiniz. Hepsi varmış. Herkes dostça, barış içinde yaşarmış burada. Ama 20 yıl kadar önce birdenbire iç savaş çıkmış ülkede. Mutlu-

Geniş caddelerde, ara sokaklarda yıkıntıların arasından geçerek dolaşmaya başlıyorum.

SAVAŞ AY

1954 yılında doğan Savaş Ay, gazeteciliğe 1973 yılında Dünya Gazetesi'nde başladı. Vatan, Hayat Dergisi, Türk Haberler Ajansı, Tercüman ve Milliyet Gazeteleri'nde çalıştı. Şu anda Sipa Press'in Ortadoğu muhabirliğini yapıyor.

Savaş Ay'ın inceleme, haber ve fotoğraf dallarında kazandığı beş ödülü var.

Savaşın Çocukları

luk yerini mutsuzluğa, barış kavgaya, çatışmaya bırakmış. O güne kadar ülkelerinin ilerlemesi uğruna emek veren insanlar arasında bir sen- ben kavgasıdır çıkmış. Araya başka ve çok güçlü ülkelerin kişisel çıkarları da girince Beyrut işte o televizyon haberlerinde gördüğümüz kavgalı, dövüşlü bir harabe kent oluvermiş.

Lübnan, Ortadoğu'nun stratejik noktalarından birinde yer alıyor.

SAVAŞ SÜRÜYOR AMA...

Dilerseniz biz işin nasıl çözülmesi gerektiğini daha doğrusu barışın nasıl tekrar sağlanacağı konusunu bırakıp, bu savaş alanı haline gelmiş kentte nasıl yaşanıldığına bir göz atalım. Tabii buna yaşamak denirse. Örneğin Filistinli yaşıtlarınızı ele alalım. Hemen hepsinin babası, ağabeyleri ya ölmüş ya yaralanmış ya da kaçıp gitmiş buralardan. Savaş uçaklarının attığı bombalarla çoğunun evi yıkılmış, harabe olmuş. Ne oynayacakları bir park kalmış çevrelerinde, ne gönüllerince gezip, koşup, uçurtma uçuracakları, misket yuvarlayacakları bir yer. Her an başlarına kurşun yağacağını düşünüyor nasıl üzülüp ürküyorlar anlatamam.

Ama yine de çok sevindiğim bir şey gördüm orada. Hepsi de okullarına gidiyorlar. Hem de inançla dopdolu olarak. Diyorlar ki "Bu savaş elbet bir gün bitecek. İnsanlar yine barış içinde yaşamaya başlayacak. İşte biz, o güzel günlere hazırlıklı olmalıyız. Kimimiz doktor, kimimiz mühendis, kimimiz öğretmen olmak istiyor, bu nedenle derslerimizi çalışmalıyız. Okulumuz bombayla yıkıldı ama biz hemen bir iki derslikli bir başka bina yapıp, okul haline getirdik. Tabii bunu biz değil büyüklerimiz yaptı ama biz de inşaatta az ter dökmedik. Tuğla, kiremit taşıdık günlerce."

Sonra ara sokaklarda dolaşmaya başlıyorum. Orada yaşı henüz 16 olan bir başka genç görüyorum. Filmlerdeki gibi yüzünü bir örtüyle kapatmış, elinde kocaman tabancasıyla duruyor. "Sen niye böyle giyindin, niye silah taşıyorsun?" diye soruyorum ona. Adının Ebu Ahmet olduğunu söylüyor ve diyor ki "Düşmanlarımız her an saldırabilirler. Burada yani benim durduğum yerin arka tarafında bir hastane var. Orada yatanların güvenliğini ben sağlıyorum."

"Peki sen okula gitmiyor musun?" diye soruyorum bu kez de.

"Gidiyorum" diyor. "Sabahtan öğleye kadar okula gidiyor.

Lübnan'da yaşayanlar her an başlarına kurşun yağacağını düşünüyor, her an bir düşman saldırısı bekliyorlar. Ama kısa bir ateşkes süresinde bu fırsatı değerlendiriyorlar. Barış sırasında sürekli yaşayacaklarını bildikleri mutluluk anlarından bir tadımlık da olsa yararlanıyorlar.

öğleden sonraları buraya gelip akşama kadar nöbet tutuyorum."

Beyrut'tan döneceğim günden bir gün önce kıyıda bombayla yıkılmış binaların fotoğraflarını çekerken bir lunapark görüyorum. Bir de bakıyorum ki içindeki salıncaklar, dönme dolaplar çalışıyor. Hepsinde de bir sürü insan eğleniyor.

Nasıl seviniyorum anlatamam. Meğer 3 günlük ateşkes ilân edilmiş kentte. Kimse kimseye kurşun, bomba atmayacakmış üç gün boyunca. Halk bunu fırsat bilip hemen, aylardır özlemini çektikleri yerlere gidip biraz olsun rahatlayacakları, savaşı, ölümleri unutacakları lunaparklara, çay bahçelerine koşmuşlar. Yaşlı bir Lübnanlı kadın yanıma gelip şöyle diyor. **"Bak yavrum, keşke hep barış içinde olsak da insanlarımız lâyık oldukları bu mutlu anları hep yaşasalar. Birkaç gün sonra yine silahlar patlayacak ve bu lunaparklar, çocuk bahçeleri yine ıssız kalacak. Dünyada savaştan kötü, barıştan güzel, erdemli bir şey var mı?"**

Milliyet ÇOCUK

DERGİSİ'NDEN OKURLARINA BÜYÜK FIRSAT

Sadece "Milliyet Çocuk Dergisi" okurları için düzenlediğimiz bu kampanyadan yararlanabilmeniz için, istediğiniz kitapların indirimli tutarı kadar posta pulunu bize yollamanız gerekiyor...

KISA BİR SÜRE İÇİN, MİLLİYET YAYINLARI % 20 İNDİRİMLİ...

KATILMA FORMU VE KİTAP LİSTESİ

Milliyet

ÇOCUK İNDİRİMLİ KİTAP SATIŞLARI

(X)	Kitabın Adı	Normal Fiyatı	İndirimli Fiyatı
YARDIMCI EĞİTİM KİTAPLARI			
	TÜRKÇEMİ İLERLETİYORUM Emin Özdemir	660 TL.	530 TL.
	YAZIM-NOKTALAMA VE KISALTMALAR SÖZLÜĞÜ Ahmet Köklügiller	440 TL.	350 TL.
	NUTUK M.Kemal Atatürk	550 TL.	440 TL.
	KUTLU GÜNLERİMİZ Ahmet Hikmet	440 TL.	350 TL.
	ÜNİTELERE GÖRE ÇOCUK ŞİİRLERİ Ahmet Köksal	550 TL.	440 TL.
	İLKOKUL ALIŞTIRMA DEFTERİ Dr.Feyzi Öz, Turhan Oğuzkan	275 TL.	220 TL.
	OKULLAR İÇİN YIL SONU PİYESLERİ Baha Dürder, Aysan Türkhan	715 TL.	570 TL.
	ÖZLÜ VE GÜZEL SÖZLER Şerif Oktürk	880 TL.	700 TL.
	ÇAĞDAŞ TÜRKÇE SÖZLÜK Ali Püsküllüoğlu	1650 TL.	1320 TL.
	OYUNLU OKUMA KİTABI	440 TL.	350 TL.
	OKUMA BAYRAMI KİTABI	440 TL.	350 TL.

(X)	Kitabın Adı	Normal Fiyatı	İndirimli Fiyatı
ÇOCUK KİTAPLARI	**YEŞİL DİZİ**		
	KARAMBA BARAMBA Slavko Yenevski	385 TL.	310 TL.
	BİZLER BÜYÜYÜNCE Emin Özdemir	440 TL.	350 TL.
	ŞİMDİ OKULLU OLDUM Mahmut Kıratlı	440 TL.	350 TL.
	YÜREKLİ KAPLUMBAĞA İsmail Sivri	495 TL.	400 TL.
	ANADOLU SÖYLENCELERİ Ali Püsküllüoğlu	440 TL.	350 TL.
	POLLYANNA Eleanor H.Porter	550 TL.	440 TL.
	MAVİLİ ALACA BASTON Muallim Naci	440 TL.	350 TL.
	FARELER VE İNSANLAR John Steinbeck	495 TL.	400 TL.
	PAL SOKAĞI ÇOCUKLARI Ferenc Molnar	550 TL.	440 TL.
	ŞAFAK KIZI Jack London	495 TL.	400 TL.
	MAVİ DİZİ		
	TEKE TEK Ömer Seyfettin	440 TL.	350 TL.
	1001 GECE MASALLARI Suat Taşer	495 TL.	400 TL.
	ÜÇ AYAKLI SIPA Mümtaz Zeki Taşkın	440 TL.	350 TL.
	ÜÇÜNCÜ KATTAKİ AT Sulhi Dölek	440 TL.	350 TL.
	YEŞİL MAĞARA İbrahim Örs	440 TL.	350 TL.
	HAYVANLAR ÇETESİ Fikret Arıt	440 TL.	350 TL.
	SARI DİZİ		
	KURNAZ TİLKİ	275 TL.	220 TL.
	ÜÇ KORKUSUZ KEÇİ	275 TL.	220 TL.
	ÇEMBER TİYAR	275 TL.	220 TL.
	ÜÇ KÜÇÜK ÇİFTÇİ	275 TL.	220 TL.

ANSİKLOPEDİ DİZİSİ			
	BİLGİNLER BULUŞLAR ANSİKLOPEDİSİ	3300 TL.	2640 TL.
	BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİLERİ — 1. cilt BİLGİSAYAR	2200 TL.	1760 TL.
	2. cilt ENERJİ	2200 TL.	1760 TL.
	3. cilt UZAY	2200 TL.	1760 TL.

RED KİT ALBÜMLERİ			
	CİLT 1: HARİKALAR SİRKİ	990 TL.	800 TL.
	CİLT 2: DALTONLAR HAZİNESİ	990 TL.	800 TL.
	CİLT 3: SARAH BERNHARDT	990 TL.	800 TL.
	CİLT 4: JESSE JAMES	990 TL.	800 TL.
	CİLT 5: DALTONLAR'IN TEDAVİSİ	990 TL.	800 TL.
	CİLT 6: ABRAKADABRA	990 TL.	800 TL.
	CİLT 7: TEK KOLLU HAYDUT	990 TL.	800 TL.
	CİLT 8: APAÇİ KANYONU	990 TL.	800 TL.
	CİLT 9: MAVİ AYAKLILAR	990 TL.	800 TL.
	CİLT 10: LORD BADİ BADİ	990 TL.	800 TL.
	CİLT 11: DALTONLAR MEKSİKA'DA	990 TL.	800 TL.
	CİLT 12: PAPATYA KASABASI	990 TL.	800 TL.

Almak istediğiniz kitapların yanına (X) işareti koyunuz.

Milliyet Çocuk Dergisi

İNDİRİMLİ KİTAP SATIŞ SERVİSİ

Yukarıda işaretlediğim..... adet kitabın indirimli tutarı olan .....TL'sı karşılığı posta pullarını ilişikte gönderiyorum. Gereğinin yapılmasını rica ederim.

İmza

ADIM ve SOYADIM:

ADRESİM:

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Mustafa Kartal (İstanbul), Ali Demirel (Tokat), Yılmaz Taşkan (İzmir), Mukaddez Boz (Bursa), Soner Bararan (Ankara), H.Turan (Ankara), M.Güvenç (Konya), Deniz Gürbüz (İzmir), Ayşe Ersoy (İzmir), Tamer Çanakçı (Konya), Ayhan Enmez (Adana), Levent Yurtsever (Ankara), A.H. Yalçın (Ankara), Gaye Yardım (Diyarbakır), Koray Bulut (Elazığ), H. Benli (Hatay), Filiz Kılıç (Ankara), Mehmet Hoşgören (Gaziantep), Başar Sarıkaya (Tokat), Ömer Özkan (Muğla), Sahinde Kırmızı (Uşak), Tolga Uysal (Muğla), Selçuk Coşkun (Yalova), Talip Bilgin (Samsun), Onur Cebeci (İstanbul), Ayla Erkılınç (Antalya), Veli Sahan (Eskişehir), Mustafa Kaya (Ankara), Orhan Ceviz (Tokat), Savaş Karataş (Muğla), Metin Eren (Adana), Ahmet Aykurt (İzmir), İlknur Andırcan (Eskişehir), Berna Özen (Aydın), Erkan Sezer (İstanbul), Saadet Hıra (İzmir), Baykal Alavant (Ankara), Ayhan Randa (Hatay), Atalayan Parin (Antalya), Recep Özdemir (İstanbul), Nezaket Nalçacı (Çerkezköy), Uğur Aytar (İstanbul), Türkan Kasapoğlu (Bursa), Süleyman Temel (Kayseri), Seval Üçyol (Aydın), Gözde Ölçer (Ankara), Nurettin Şimşek (Diyarbakır), İdris Sargın (Ankara), Arsoy Arslanoğlu (Ankara), Elvan Dursun (Kırşehır), İsmet Yardımcı (Diyarbakır), Gökhan Candır (Ordu), Filiz Sağlam (İstanbul), Sinan Uzun (Kırşehir), Murat Fidan (Ankara), Can Kılıç (İstanbul), İlknur Kuzan (Ankara), Enver Demirezen (İstanbul), Metin Bozkurt (İstanbul), Aykut Atasoy (Trabzon), Banu Şen (Ordu), Mevlüt Aysel (İstanbul), Tuncay Akçay (Ankara), Şebnem Danyal (Trabzon), Necmi Kartal (İzmir), Hasbi Yazıcı (İzmir), Aysel Ekerel (İstanbul), Mesut Kabak (Balıkesir), Erfuğrul Atalay (Trabzon), Özgür Kalayoğlu (Çorum), Zeynep Arhon (İstanbul), Hüseyin Yaşar (Gebze), Levent Sevimli (Bandırma), Ahmet Uyar (Manisa), İhsan Kıran (Balıkesir), Anıl Gülaç (Van), Özgü Önk (Eskişehir), Serdar Kaya (Antalya), Şaban Özdemir (Ankara), Yılmaz Türken (Nevşehir), Murat Pekün (Gaziantep), Hasan Metinkaya (İzmir), Yeter Yılmaz (Tokat), Figen Topaloğlu (Zonguldak), **Süleyman Erdoğmuş (Tokat), Göğçe Ceren Kayıhan (Amasya), Tolga Toygar (Mersin)**, Hamdi Kardeş (İzmir), Aykut Kıvanç (Ankara), Murat Ayar (Giresun), Ekrem Dörtbudak (Şanlıufra), Mevlut Çetin (Antalya), Gökhan Veroğan (Ankara), İbrahim Dok (Ankara), Barış Perdoğru (Konya), O.Şenol Yıldırım (Balıkesir), Yakup Peçer (Ağrı), Yüksel Çetinkaya (Ankara), Hayrettin Taşkın (İstanbul), Ali Karbuzoğlu (Trabzon), Cafer Cömert (Ankara), A.Süha Dinar (Bolu), Ebru Turan (Eskişehir), İlker Akalın (Zonguldak), Barış Kemal Tugay (Kütahya), Meryem Güner (Samsun), Özen Âşık (İstanbul), Turan Akdemir (Kütahya), Halil Kızarmaz (Adana), Ahmet Güler (Trabzon), Atilla Koç (Sivas), Müjdat Doğan (Eskişehir), Erhan Önkal (Kırşehir), İbrahim Güçer (Eskişehir), Caner Uçar (Manisa), Mesut Arısan (Kocaeli), Ömer Kayani (İstanbul), Mustafa Göktaş (Hatay), Enver Kılıncı (Burdur), Recep Günebakan (Antalya), Murat Özpekcan (Konya), Ata Nimetoğlu (İstanbul), Hakan Evsenel (Burdur), Okan Kolak (Niğde), Serhat Çolak (Trabzon), Faruk Aşçı (İstanbul), Mehmet Boyrot (İstanbul), Mustafa Dönmez (Samsun), Sait Yiğit (İstanbul), Bengi Kutlu (Kütahya), Servet Erdoğan (Balıkesir), Nilay Bozkurt (İstanbul), Türkân Yaşar (Konya), Saniye Ceritli (Ankara), Ali Güret (Amasya), B.Ulaç Kılıç (Ankara), Cevdet Ekşi (Hatay), Can Köse (İzmir), Derya Sıkar (İskenderun), Uğur Ören (Ankara), Hakan Yurdakul (Ankara), Tuncay Başaran (Ankara), V.Ziya Aydın (İzmir), M.Zeki Turan (Trabzon), M.Reşat Tapar (Kars), Salih Çetiner (Manisa), Nuri Barutçuoğlu (Ankara), Mustafa Kayu (Eskişehir), Muzaffer Karadenizli (Muğla), Murat Ekerel (İstanbul), Özay Yavaş (Ankara), Zeki Yıldız (Silivri), Özge Yazıcı (Ankara), Elvan Şahinbaş (Trabzon), Menderes Akbıyık (Eskişehir), Ülkü Baysal (Lüleburgaz), V.Yaşar Çakıroğlu (Samsun), Ramazan Say (Aydın), Hüseyin Horasan (Bilecik).

10 Mayıs Sınavı'na hazır mısınız?

ÖZEL FKM DERSANESİ

DENEME SINAVLARI DİZİSİ

Broşür için:

FKM Yayın Bölümü

Halaskargazi Cad. 272/3 80200 Şişli-İstanbul

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Hazırlayan: İbrahim M. KARAKAŞ

Ünlü Türk Halk Şairi:

KARACAOĞLAN (1606-1679)

Çağdaşlarında başlayan etkisi hâlâ süren Karacaoğlan'ın günümüze dek beşyüzden fazla yapıtı gelebilmiştir.

HALKIN, çok esmer olduğu için Karacaoğlan adını verdiği bu karayağız delikanlının bir de "Karakız" adlı sevgilisi vardı. Hasımları tarafından öldürülmek istenen delikanlı bir elinde sazı yollara düştü. Gidiş o gidiş. Bir daha ne o yerlere döndü, ne de Karakız'a kavuştu. Yaşamı boyunca karşılaştığı her güzelde Karakız'ı gördü.

İçinde yaşadığı çevrenin ve insanların coşkun ve gerçekçi bir ozanı olarak köy köy, diyar diyar dolaşarak insan sevgisini, doğa güzelliklerini dile getirmiştir. Yapıtlarındaki arılık ve durulukla, gönülden duyuş ve deyişle çağımıza dek gelebilmiştir.

KISA/KISA

HAVUCUN TOHUMLARI

Havuç tohumları o kadar küçüktür ki, 2000 tanesi ancak 3 gram gelir.

EN ESKİ MİLLET MECLİSİ

Avrupa'nın en eski Millet Meclisi İsveç'tedir. 1435 yılında kurulan bu meclis, görevini günümüzde de sürdürmektedir.

ŞAKRAK KUŞUNUN RENGİ

Genel olarak külrengi, beyaz ve kırmızı renkte olan Şakrak kuşu, bir yıl boyunca yalnız kenevir tohumuyla beslenirse karga gibi simsiyah olur.

Nedeni henüz bilinemeyen doğa olayı:

GÜNEŞ PATLAMASI

Güneş patlamaları sonucu ortaya çıkan elektrik yüklü zerrecikler dünyamızı etkiliyor.

15 Ekim 1949 yılı gecesi, uluslararası telefon şebekelerinde çalışanlar şaşkına döndüler. Kıtalararası görüşmelerde telefonlar çalışmıyordu. Aynı sıralarda, dünyanın kuzey bölgelerinde şimdiye değin görülmemiş yoğunlukta bir kutup ışığı gökyüzünü aydınlatıyordu. Bütün bu olaylar gökbilimcileri hiç şaşırtmadı. Çünkü onlar bir gün önce güneşin üzerinde büyük bir patlama gözlemlemişlerdi. Güneşten böyle bir olay sonu yola çıkan elektrik yüklü zerrecik yağmurları dünyamıza 27 ile 50 saat arasında ulaşmaktaydı. Meydana gelen bu olaylar çok

şiddetli manyetik fırtınaların sonucunda oluşmuşlardı.

Kaybolan efsanevi ülke:

ATLANTİS

ANTİK çağın gemilerinden biri Atlantis'e yaklaşıyordu. Başkent Poseidonis Limanı'nda büyük bir canlılık göze çarpıyordu. Dış surları kırmızı bakırla kaplıydı. Kenti çevreleyen üç sıra sur vardı. En içte bulunan surlar altın gibi parlıyordu. Atlantis'in çok ılıman bir iklimi vardı. Isı farkları olmadığı gibi gökyüzü hep masmaviydi.

Yunan filozofu Eflatun'un M.Ö. 348 yılında anlattığı efsaneye göre, Atlas okyanusunun ortasında bulunan bu kıta büyük bir uygarlığın beşiğiydi. Yine Eflatun'a göre milattan dokuzbin yıl önce bir gece yer sarsıntısı oldu. Gelgit dalgaları adayı dövmeye başladı, deniz kabardı ve Atlantis sulara gömüldü. Bakalım bir kâşif günün birinde bu kayıp kıtanın kalıntılarını bulabilecek mi?

KAÇ YAŞINDA ACABA? YÜZ YAŞINDA VAR MIDIR KAPTAN?

BİR FİKİR YÜRÜTMEK GÜÇ... BAZILARI 150 YAŞINA DEK YAŞIYORLAR. OLGUNLUK ÇAĞINA GİRİŞTİKLERİNDE KÖPEKBALIKLARINDAN BİLE KORKMAZLAR. TEK DÜŞMANLARI BALIKÇILARDIR

KAPLUMBAĞALAR 175 MİLYON YILDAN BERİ VARLIKLARINI SÜRDÜRMEKTEDİRLER. YERYÜZÜNDE 200'E YAKIN KAPLUMBAĞA TÜRÜ YAŞAMAKTADIR. ANCAK 10'A YAKINI DENİZLERDE YAŞAR.

LUTH KAPLUMBAĞASI

ZEYTİN YEŞİLİ KAPLUMBAĞA

YEŞİL KAPLUMBAĞA

ARALARINDAN EN BÜYÜĞÜ LUTH KAPLUMBAĞASIDIR. BUNLAR GUYAN'DA YAŞARLAR. KARADA YAŞAYAN KAPLUMBAĞALAR ARASINDA EN BÜYÜKLERİ SEYŞEL VE GALAPAGOS ADALARINDA YAŞARLAR.

SİYAH KAPLUMBAĞA

SANIRIM, BU GİZLERDEN BAZILARINI ÇÖZECEĞİZ. BİR DE ERKEK KAPLUMBAĞAYA RASTLASAK, İŞİMİZ DAHA DA KOLAYLAŞIR.

DOĞRU, YALNIZCA DİŞİLER OKYANUSTA YOLLARINI BULUYORLAR... ÖTEKİLER ONU BEKLİYOR...

BAZI DENEYLER YAPMALIYIZ. URSUL İYİLEŞİNCE BİZE ÇOK YARDIM EDECEK.

DENİZ KAPLUMBAĞALARI PLAJLARDA YUMURTLARLAR. GÖÇ DÖNEMLERİNDE YÖNLERİNİ NASIL BULDUKLARI HENÜZ ANLAŞILAMAMIŞTIR. DENİZDEKİ AKINTILAR MI YOKSA YILDIZLAR MI ONLARA GİDECEKLERİ YÖNÜ GÖSTERİYOR ACABA?

Yayın Hakkı (copyright): Robert Laffont - Milliyet Yayın A. Ş.

ERTESİ GÜN, HERKES ERKENDEN AYAĞA KALKMIŞTI... KAPLUMBAĞA DA İYİLEŞMİŞTİ...
DALMAYA BAŞLAYABİLİRİZ... URSUL YOLLAYABİLİR-LER.
ALO! GÜVERTEDE Mİ... KAPLUMBAĞAYI YOLLAYIN!
KOLLARINI KALDIRIYOR. SANKİ UÇACAK-MIŞ GİBİ...
O BİZİ ANIMSAYACAK. İTİN DENİZE, ARKADAŞLARINA KAVUŞUR ÇOK YAKINDA...
KORKUYOR... İLK KEZ OLA-RAK BİR KAPLUMBAĞA KAYDIRAKTAN KAYACAK.
BİZ HAZIRIZ. YOLA ÇIKABİLİ-RİZ...
HAYDİ URSUL! BÜYÜK DALIŞ BAŞLIYOR.
NEFİS BİR DALIŞ! BİR KUŞ GİBİ KANAT ÇIRPIYOR!

RAYMON, KAPLUMBAĞA'YI İZLERKEN PHİLİPPE VE FALCO, SUYA ATLAMAK İÇİN İŞARET BEKLİYORLARDI...
DİKKAT, ŞİMDİ TAM ALTIMIZDAN GEÇECEK-LER.
TAMAM GİDİYORUZ!
GEL GÜZELİM, SANA DAHA YAKINDAN BAKAYIM.
NE GÜÇLÜ HAYVAN... KAPLUMBA-ĞALAR TOPRAKTA NE-DEN YAVAŞ İLERLERLER ACABA? BU ÇOK HIZ-LI GİDİYOR...
NEFİS BİR FİLM OLACAK.
FALCO, KAPLUMBAĞA-NIN ARKASINA TAKILDI VE BİRLİKTE İLERLE-MEYE BAŞLADILAR. BALIKLAR ONLARI GÖRÜNCE KAÇIŞTI-LAR. KAPLUMBAĞA NEREYE GİTTİĞİNİ BİLİYORDU SANKİ...

Sürecek

BİLMECE
BULMACA
OYUN

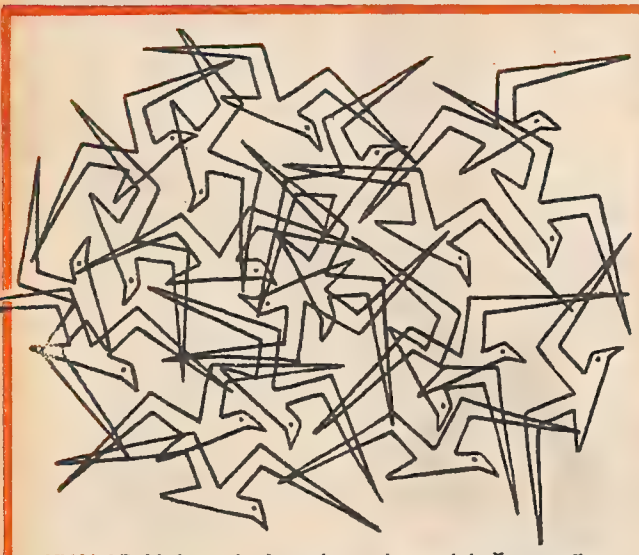

KUŞLAR: Yukarıda kaç tane kuş olduğunu söyleyebilir misin?

Sürücünün kolaylıkla park yerine ulaşmasını sağlayabilir misin?

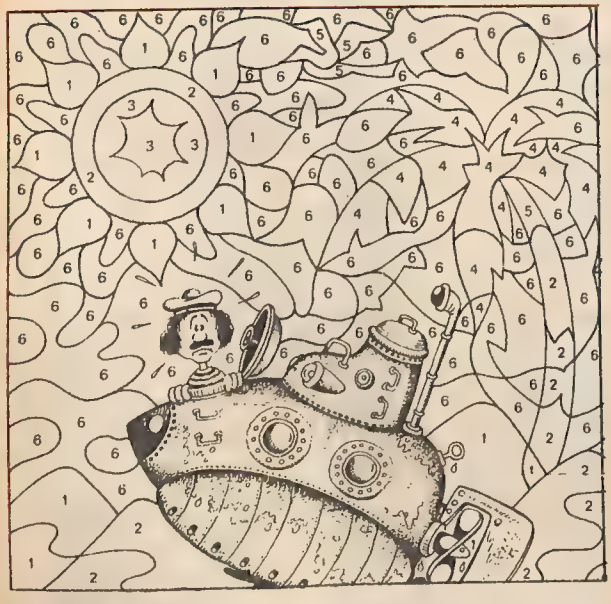

Denizaltının acemi kaptanı, yolunu şaşırmış. Noktalı yerleri boyarsak onun düştüğü güç durumu anlayacağız. 1: sarı, 2: turuncu, 3: kırmızı, 4: yeşil, 5: siyah, 6: mavi

Noktaları birleştirelim, bakalım ne çıkacak?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

BURASI NERESİDİR? Filipinler

ARABALAR: 1-C, 2-E, 3-A, 4-B, 5-F, 6-D

DÖRTGEN: 8-4-1/4-6-3/1-3-9

BEŞ FARK: 1— Kazağın deseni, 2— Kızın saçı, 3— Kızın kemeri. 4— Ortadaki çizgi. 5— Çocuğun sağ elinin içi.

GİZLİ ŞEKİL: 7 tane nal vardır.

GİZLİ AD: Jules Verne.

SAYILAR:

1	6	8	3	9	4	2	5	7
2	3	7	4	6	5	1	8	9
3	4	2	9	7	8	5	6	1
4	8	9	5	5	6	7	1	9
5	7	6	1	4	9	8	2	3
6	5	1	2	8	7	9	3	4
7	9	3	8	1	2	6	4	5
8	1	5	7	2	3	4	9	6
9	2	4	6	5	1	3	7	8

ARMAĞAN YAĞMURU

BU HAFTA KAZANAN OKURLARIMIZ

EŞOFMAN

Semra Güneş (Erzurum), Selda Ersoy (İzmir), Halil Şahin (İstanbul), Ömer Özkan (Trabzon), İlke Aydın (Mersin).

FUTBOL TOPU KAZANAN OKURLARIMIZ

Barış Şener (İstanbul), Naim Türel (İzmir), Bayram Kahraman (Van), Bülent Memiş (Ordu), Fatih Celep (İstanbul).

PASTEL BOYA TAKIMI

Ayşe Taş (İstanbul), Tuğba Çıkın (İzmir), Yusuf Korşan (Polatlı), Davut Tunca (Kütahya), Veda Özdoğan (İstanbul), Adnan Evcil (Hatay), Mustafa Bay (Muğla), Yasin Uçar (Adana), Ümit Aygül (Ankara), Levent Kavacık (Bitlis), Tayfun Tüfekçi (Muğla), Aytin Atabey (Ankara), Anıl Aytaç (İzmir), Burçin Topaloğlu (Gaziantep), Eytiş Devim Karabulut (Afyon), S.Bayındır (Edirne), Serhat Bilgiç (Karabük), İpek Bilecan (Samsun), Doğa Elçi (Mersin), Nabi Fakılı (Yozgat).

ZEKA OYUNCAKLARI

Hayrettin Kutlu (İstanbul), Alpaslan Falakalı (İzmir), Aktuğ Ahmet (İstanbul), Mehmet Oğuz (Antalya), Bilal

Gül (Adana), Sezgin Demiröz (Ordu), Fatih Bilir (Bursa), Ali Ankan (Konya), Dönmez Korkmaz (Hatay), İbrahim Salih Hasde (Hatay).

ANSİKLOPEDİ

Jale Kabadayı (Niğde), Serkan Saat (Samsun), Mehmet Ali Özer (Adapazarı), Alamettin Karadeniz (Hatay), İlknur Sakinbulut (İstanbul), Tarkan Aydın (Elbistan), Özlem Görüroğlu (İskenderun), Şenol Bilgen (K.D.Z. Ereğli), Murat Yazılı (Nevşehir), S.Bayındır (Edirne), Tamer Gürle (Bursa), Cem Öğretir (Eskişehir), Tayfun Tüfekçi (Muğla), Aysun Anlayışlı (İstanbul), Esra Duman (Konya), Fikret Bekler (İzmir), Mustafa Özkaya (İstanbul), Levent Bozkurt (İzmir), Yusuf Kurşun (Polatlı), Tuğba Çıkın (İzmir), Mustafa Tuğrul (Gaziantep), Hüseyin Ergün (Gelibolu), Serhat Bilgiç (Karabük), Musa Yalçınkaya (Ankara), Hilmi Uruk (Elazığ).

SULU BOYA TAKIMI

Beyhan Çelikay (İstanbul), Y.Murat Uzel (Ankara), Bülent Memiş (Ordu), Nevin Tuğrul (Gaziantep), Nüket İpek (Muğla), Remzi Eninanç (Kıbrıs), Ertan Keser (KDZ. Ereğli), İbrahim Doğan (İstanbul), Ramazan Uludağ (Konya), Muhsin Cengiz (Çorum), Asuman Türkeli (İzmir), Murat Palaz (Muğla), Serhat Bilgiç (Karabük), Besime Erkmen (Kıbrıs), Onay Günay (İstanbul), Emine Çopur (Mersin), Aytuğ Çıkın (İzmir), Mehmet Oğuz (Antalya), Özgür Almaç (Ağrı), Özgür Çağlayan (İstanbul).

SÖZLÜK

R.Fulin Önder (Adana), Funda Özdoğan (İstanbul), Hasan Batak

(Kastamonu), H.İbrahim Doğruer (Kayseri), Oğuz Geleş (Hatay), Emre Binngen (İstanbul), Ethem Renda (Çankırı), Fatih Koç (Bolu), Bora Özgür Örs (Ankara), Dilek Özer (Afyon), Hatice Yıldız (İstanbul), Nihat Kasap (Sakarya), Aslan Özkurt (Samsun), Sevinç Boysan (İstanbul), Melda Temel (Adana), Bülent Kan (Erzurum), Pınar Kızıl (İstanbul), Şenol Bilgen (Zonguldak), Murat Atuş (Adana), Bilal Özer (İstanbul), Remzi Turan (Şanlıurfa), Tansel Gülsoy (Ankara), Deniz Tuncay (İzmir), Uğur Özge (İzmir), Hatice Doğan (Adana), Yasin Uçar (Adana), Ferhat Cengiz (Elazığ), Namık Tan (Zonguldak), Çiğdem Gündoğdu (Adana), Aykut Bilgiç (Ankara), Hayriye Sadullahoğlu (Antalya), Önder Güneş (Kayseri), Uğur Dokuyucu (Mersin), Ali Çavuş (Tekirdağ), Servet Uysal (Samsun), Sezer Önen (İzmir), Celaleddin Korkmaz (Hatay), Özgül Boylu (Niğde), Ömer Ömek (Konya), Bahar Birsen (Ankara), S.Erçin Ural (Ankara), Yasemin Aydın (Ankara), Muzaffer Sezgin (Bolu), Orhan Pelin (Bursa), Aktuğ Ahmet (İstanbul), Gazi Demirci (İzmir), Ertan Keser (Zonguldak), Kadir Özkaya (Giresun), Serkan Saat (Samsun), Osman Fincan (Gaziantep), Fatma Say (Adana), Zeynep Çalışkan (Muğla), Rabia Çınar (Aydın), Asuman Türkeli (İzmir), Mehmet Sucu (İstanbul), Mehdi Dağ (Yozgat), Hasan Çınar (Ağrı), Reyhan Okçu (İstanbul), Ülkü Beyaz (Bursa), Kâmil Akarsu (Bursa), Filiz Aydın (İzmit), Ulaş Özdemir (Mersin), Hasan Yıldırım (Gaziantep), Meryem Kenar (Adana), Necmi Arıcı (İstanbul), Murat Görün (Hatay), Nazan Yılmazok (Konya) Aslıhan Gülyıldız (Kocaeli), Özgür Kaya (İzmir), Kemal Özgün (Sakarya), Firüzan Engür (İzmir), Ayhan Topçu (İzmir), Bülent Kılıç (Afyon), İsmail Karakaş (Sinop), Serkan Yürektürk (Zonguldak), Erdal Bıbın (İzmit), Ümit Karakaya (Çanakkale), Tankut Çoban (Ankara), Jale Kabadayı (Niğde), Hayrettin Kutlu (İstanbul), Fatma Baş (Ankara), İlhan Yavaş (Bursa), Zekeriya Yabalar (K.Maraş), Mehmet Oğuz (Antalya), Cengiz Koç (Kastamonu), Özgür Tufan (Adana), Davut Tunca (Kütahya), Alper Tannsever (Zonguldak), Levent Bozkurt (İzmir), Barış Şener (İstanbul), Tayfun Tüfekçi (Muğla), Rıza Şengül (Ankara), İpek Bilecan (Samsun), Esra Süzer (Hatay), Ali Keskin (İçel), Özgür Pamuk (Samsun), Azize Elal (Bursa).

TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eksik sayılar istek fişi

Bize gelen mektuplardan, kimi okurlarımızın "TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"nin önceki fasiküllerini alamadıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. İstediğiniz fasiküllerin karşısındaki kutuya "X" işareti koyun. İstek fişini kestikten sonra, eksiğiniz olan fasiküllerin tutarı kadar da posta pulu ekleyerek, adresimize postalayın. Ansiklopedi fasikülleriniz hemen adresinize postalanacaktır.

(150 Liralık posta pulu karşığında)

Adım ve Soyadım: .....

.....

Adresim: .....

.....

.....

.....

İmza: .....

Fasikül:	Sayfa No:		Fasikül:	Sayfa No:	
1	(1-8)		11	(81-88)	
2	(9-16)		12	(89-96)	
3	(17-24)		13	(97-104)	
4	(25-32)		14	(105-112)	
5	(33-40)		15	(113-120)	
6	(41-48)		16	(121-128)	
7	(49-56)		17	(129-136)	
8	(57-64)		18	(137-144)	
9	(65-72)		19	(145-152)	
10	(73-80)		20	(153-160)	
Temel Bilgiler Ansiklopedisi CİLT KAPAĞI (500 liralık posta pulu karşılığında)					

ŞİMŞEK SANTRFOR

YENİ BAŞLADIK

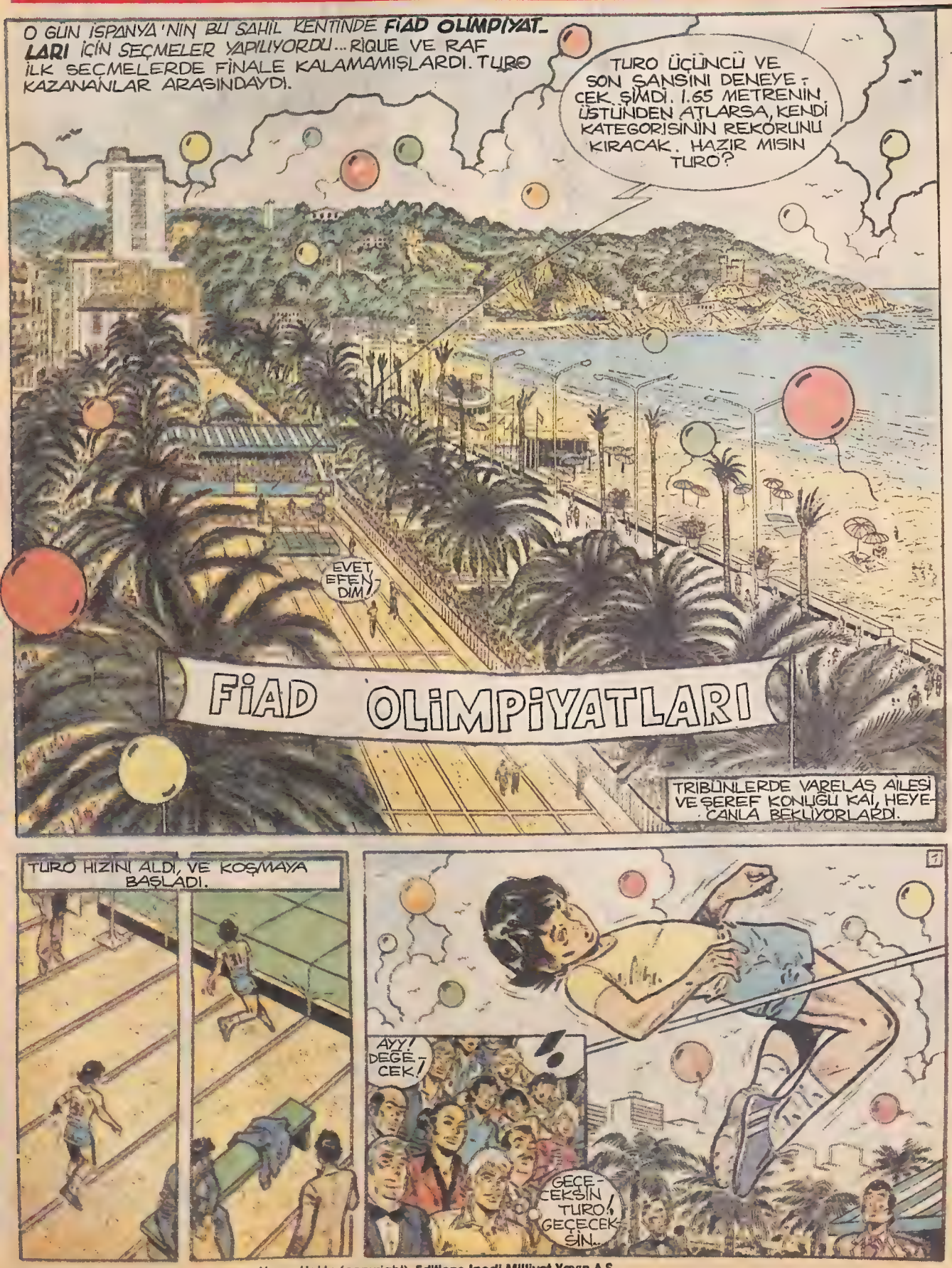

Yayın Hakkı (copyright): Editions Inedi-Milliyet Yayın A.Ş.

SIRIK SALLANDI AMA DÜŞMEDİ....
YEHHOO!
TRİBÜNLERDE DE HERKES TURO'NUN SEVİNCİNİ PAYLAŞIYORDU.
TURO! TURO!
YÜKSEK ATLAMAYI KAZANDIK!
BİZ Mİ?
TURO'YU KUTLARIZ!
ÖDÜL TÖRENİNDE BULUŞURUZ!
YÖNETİCİ KONUŞURKEN, ATLETİZM PİSTİNE BÜYÜK BİR YEŞİL HALI YERLEŞTİRİLDİ.
VE ŞİMDİ BİR SÜRPRİZ MAÇ SUNUYORUZ. ARAMIZDA BULUNAN BARCA'LI KÜÇÜK YILDIZLARI BURAYA BEKLİYORUZ. İLK ATIŞI ŞEREF KONUĞUMUZ...
ŞİMŞEK SANTRAFOR YAPACAK!
2

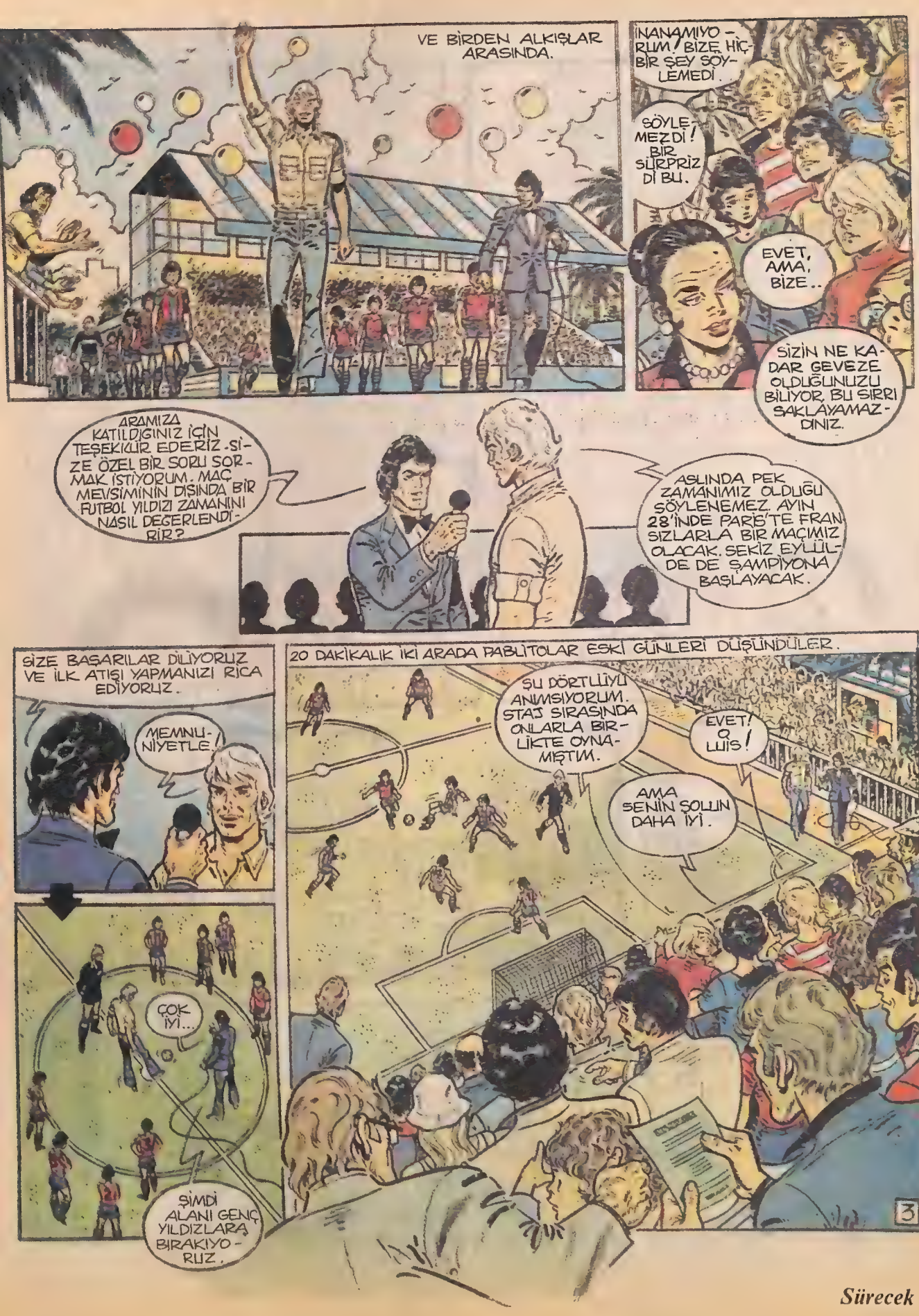
VE BİRDEN ALKIŞLAR ARASINDA.
İNANAMIYORUM! BİZE HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEDİ.
SÖYLEMEZDİ! BİR SÜRPRİZ DİR BU.
EVET, AMA, BİZE..
SİZİN NE KADAR GEVEZE OLDUĞUNUZU BİLİYOR BU SIRRI SAKLAYAMAZDINIZ.
ARAMIZA KATILDIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ. SİZE ÖZEL BİR SORU SORMAK İSTİYORUM. MAÇ MEVSİMİNİN DIŞINDA BİR FUTBOL YILDIZI ZAMANINI NASIL DEĞERLENDİRİR?
ASLINDA PEK ZAMANIMIZ OLDUĞU SÖYLENEMEZ. AYIN 28'İNDE PARİS'TE FRANSIZLARLA BİR MAÇIMIZ OLACAK. SEKİZ EYLÜLDE DE ŞAMPİYONA BAŞLAYACAK.
SİZE BAŞARILAR DİLİYORUZ VE İLK ATIŞI YAPMANIZI RİCA EDİYORUZ.
MEMNUNİYETLE.
20 DAKİKALIK İKİ ARADA PABLİTOLAR ESKİ GÜNLERİ DÜŞÜNDÜLER.
ŞU DÖRTLÜYÜ ANIMSIYORUM. STAJ SIRASINDA ONLARLA BİRLİKTE OYNAMIŞTIM.
EVET! O LUİS!
AMA SENİN ŞOLUN DAHA İYİ.
ÇOK İYİ...
ŞİMDİ ALANI GENÇ YILDIZLARA BIRAKIYORUZ.
3

Sürecek

BABAN HER DEDİĞİNİ YAPAR MI?
BABANA OKULDAN ÇIKINCA BENİ GEYİP AYMASINI SÖYYEDİM.
EVET. BABAM HER İSTEDİĞİMİ YAPAY.
BUGÜN ANNEM BENİ SİNEMAYA GÖTÜYECEK. GÜZEY BİY FİYM VAYMIŞ.
ANNEN SENİ NE ZAMAN İSTERSEN SİNEMAYA GÖTÜRÜR MÜ?...
EVET. YOKSA AYAYIM!
CİMCİME
BEN DE ÇOK KEZ AĞLAMAYI DENEDİM AMA KİMSE KULAK ASMADI.
BENİM GİBİ YAP SEN DE. BEN YAYANCIKTAN AYYAY, SONYA DA İÇİMİ ÇEKEYİM.
ZAVAYYICIKLAY BENİ O HAYDE GÖYMEK İSTEMEZLEY.
BENİM GÖZÜMDEN KAN GELSE BİZİMKİLERİN UMURUNDA BİLE OLMAZ. GALİBA BİZİMKİLER BİRAZ DUYGUSUZ.
MIYMIY'İN AİLESİ, KIZLARI NE İSTERSE YAPIYORMUŞ...
MIYMIY EVDE KRAL GİBİ, AİLESİ DE ONUN KÖLESİ GİBİ...
HAKSIZLIK BU. BİZİM EVDE HER ŞEYE BÜYÜKLER KUMANDA EDER.
ÖRNEĞİN ANNEM...
CİMCİME, GİT BAKKALDAN SÜT AL... HAYDİ!
PEKİ ANNE!

BABAMA GELİNCE...
CİMCİME GAZETEMİ GETİR KIZIM.
NİNEM...
ÖRGÜ ŞİŞLERİMİ ARAMAMA YARDIM EDER MİSİN, CİMCİME?
PEKİ NİNE...
ABLAM...
CİMCİME! TELEFONA BAK! BANAYSA HEMEN SÖYLE!..
ABİM...
TELEVİZYONU AÇ DA ŞU MAÇI KAÇIRMA - YALIM...
ÖĞRETMENİM...
BU ÖDEVİ YARIN İSTİYORUM!
VE KOMŞU KADIN...
ŞUNLARI TOPLAR MISIN, CİMCİME...
KISACASI BİZİM EV, ASKERLİK GİBİDİR. ÜST, AST'A EMREDER.
BABAM: GENERAL
ANNEM: ALBAY
NİNEM: YÜZBAŞI
ÖĞRETMENİM: MAREŞAL
ABİM: TEĞMEN
ABLAM: ASTEĞMEN
VE KOMŞU KADIN ÇAVUŞTUR...
BANA GELİNCE, ONBAŞIYIM BEN!
ÇÜNKÜ BENİM DE AST'IM VAR!
O DA KUÇU! KUÇU SIRADAN BİR ASKERDİR. VE EMİRLERİME BİR TEK O İTAAT EDER.

Atmosfer Alarm Veriyor

BİLİM adamları önümüzdeki yüzyılda yeryüzündeki ısının büyük ölçüde yükselmesinden ve çöllerin çok hızlı bir biçimde genişlemesinden korkuyorlar. Bunun başlıca nedenlerinden biri, endüstri bölgelerini tehdit eden çeşitli gazlar. Bu gazlar arasında ozon ilk sırayı alıyor. Ozonun oluşumunda başlıca rolü arabaların egzoslarından ve santralların bacalarından çıkan gazlar oynuyor. Büyük kentlerin üzerinde, kalın sis tabakaları oluşturan bu gazların içinde bulunan azot bileşimleri güneş ışığının etkisiyle ozona dönüşüyor. Ozon bitkilere zarar verip çeşitli bölgelerde ürün miktarını düşürürken metan gazı havadaki temizleyici maddelerin azalmasına yol açıyor. Ozon ve metanın dışında 20 gaz daha yeryüzündeki ısının giderek yükselmesine neden oluyor.

Yapılan araştırmalar, şimdiye kadar sanıldığı gibi hava kirliliğine sadece endüstrinin değil,aynı zamanda tarımın da yol açtığını gösteriyor. Örneğin, su altındaki pirinçtarlalarında bulunan bakteriler yılda 30 ile 60 milyon ton dolayında metan üretirken, ekvator kuşağında çiftçilerin yeni tarım alanları açmak için çayırları yakmalarıyla havaya büyük oranlarda metan gazı karışıyor.

Metan gazının yarattığı en önemli tehlike havadaki temizleyici rol oynayan maddeleri azaltması. Temizleyici maddeler metan benzeri gazlara etki ederek, onların yağmurla birlikte toprağa karışmalarını sağlıyorlar. Ancak metan gazı oranı giderek arttığında havadaki temizleyici maddelerin oranı da onlarla birlikte azalıyor. Bunun sonucunda ise diğer gazlar havada uzun süre kalabiliyorlar.

Yeryüzüne gelen güneş ısısının bir bölümünün normalde tekrar uzaya doğru yükselmesine karşın, atmosferin yeryüzüne yakın bölümünde oluşan ozon

KAĞIT PARA OTOMATLARI

Madeni para ile çalışan otomatik satış makineleri kısa sürede çok yaygınlaşmıştır. Ama, sahtelerini ayırt etme güçlüğü nedeniyle, kâğıt para otomatlarının geliştirilmesi zaman almıştır. Bu tür makineler günümüzde, bazı benzin istasyonlarında kullanılmaktadır. Kuzey Amerika'da ve Avrupa'da demiryolu ile havayolu kuruluşlarında yavaş yavaş kâğıt parayla çalışan bilet otomatları yerleştirilmektedir. Bazı eğlence yerlerinde de kâğıt para alıp, karşılığında madeni para veren makineler bulunmaktadır.

Kâğıt para otomatlarında sahte paralar, paranın yüzeyinden yansıyan ya da içinden geçen ışık miktarının ölçülmesiyle saptanır.

Makinenin duyarlığı, kâğıt paraya, birbirini izleyen iki ışık gönderilerek arttırılabilir.Gücü ile rengi farklı olan iki ışın, ışığa duyarlı ögede değişik sinyaller üretirler. Bu sinyallerin birbirine oranı, makinenin belleğindeki oranla karşılaştırılır.

Kalpazanlığın gün geçtikçe artması bu makinelerin geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

tabakası tıpkı bir kavanoz gibi ısının yeryüzünde kalmasına neden oluyor. Yapılan araştırmalara göre ozonun dışında, metan ve 20 gaz daha aynı etkiyi yaratıyor

Bilim adamları bu saptamadan yola çıkarak, önümüzdeki 50 yıl içinde yeryüzündeki ısının her yıl ortalama 1,5 derece artacağını savunuyorlar. Çok kısa bir süre öncesine kadar, rüzgârların bu tür pislikleri yok edeceği düşünülüyordu. Ama artık, görüldüğü gibi yaşamla onu saran hava tabakası arasındaki denge bozuldu. Dünyanın birçok yerinde kurulan çevreyi koruma örgütleri kollarını sıvadılar. Asitli yağmurlara, sanayi artıklarına, ölen ormanlara, zehirli gazlara bir çözüm bulmak, dengeyi korumak için çaba harcıyorlar, insanlara kendilerini bekleyen tehlikeleri anlatarak onları uyarmaya çalışıyorlar.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

ALT PROGRAMLAR

Bu hafta size bilgisayar programlarında oldukça fazla kullanılan "alt program"lardan söz edeceğiz. Alt programlar, bilgisayar programlarının büyük ölçüde basitleştirilmesi, daha kolay anlaşılabilmesini ve en önemlisi değişik amaçlara göre çok daha kolay uyarlanabilmesini sağlar. Bunu aşağıda daha açık örneklerle göstereceğiz.

Şimdi, şöyle düşünün. Bir bilgisayar programında işi adım adım yapıyoruz değil mi? Her adımdan sonra bir sonrakini öğreniyor, ona göre hareket ediyoruz. Daha doğrusu bu işi bilgisayar yapıyor, ama biz kendimizi bilgisayar yerine koyarsak bazı şeyleri anlatmak daha kolay olur. Nerede kalmıştık, işi sürekli adım adım yapıyoruz, ve bir sonraki adımı öğrenmeden işe devam edemiyoruz. Diyelim ki, programımızda öyle bir iş var ki, bize sürekli gerekiyor. Şöyle düşünelim, bahçede bir işiniz var, örneğin meyve topluyorsunuz, bu arada da ağaçların durumuna bakıyorsunuz, toprağı inceliyorsunuz ve elleriniz kirleniyor. Meyveleri de temiz ellerinizle toplamak istiyorsunuz, o yüzden sürekli ellerinizi yıkıyorsunuz. Bu el yıkama işini bir programın içinde her on satırda bir yeniden yazmak yerine onun için küçük bir programcık daha yazıp bunu asıl programın altına ekliyorsunuz. O iş gerektiği zaman da programı "alt program" adı verilen o küçük programcığa gönderiyorsunuz. Küçuk programcık bittiğinde de programa kaldığı yerden devam ediliyor.

Bir başka örnek daha verelim. Elimizde bir problem var, bu çok uzun bir problem, ve biz bu problemde birkaç işlemi sürekli yineliyoruz. Bir birini, bir diğerini yaptığımız için program içinde belli bir sıraya da sokamıyoruz. Şimdi, her seferinde işlemleri yeniden yazıp programı uzun, içinden çıkılmaz bir hale getirmek yerine her bir işlem için bir alt program yazıp, programda sürekli onları kullanıyoruz.

Bu iki örnegin size alt program hakkında ufak da olsa bir fikir verebildiğini umuyoruz. Gelecek hafta alt programlı bir programda görüşmek dileğiyle hoşçakalın.

OKURDAN

RESİM

İlknur BOZKUŞ

Özden Umut AKBAŞ

Recai PALUT

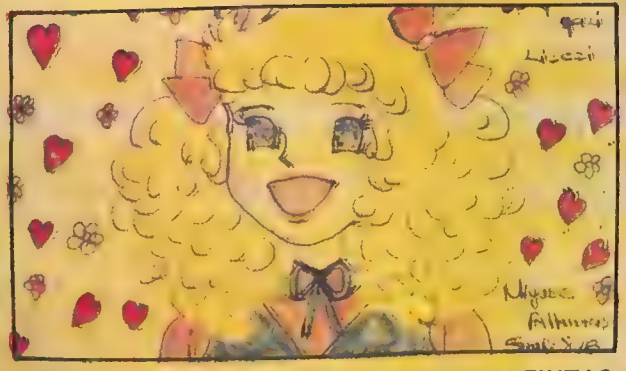

Niyase ALTINTAŞ

ŞİİR

YEŞİLAY

İşte yine içiyor
Toplumu etkiliyor,
Ne yaptığını bilmiyor,
Sarhoş adam.

Sarhoş adam meyhanelerde,
Geç saatlere kadar içiyor.
Karısı gözyaşlarıyla,
Sabaha kadar bekliyor.

Sarhoş adam,
Sağlığını tehlikeye atıyor.
Yuvasını bozuyor,
Toplumda yeri kalmıyor.

Açtı kolunu Yeşilay,
Bize doğru koşuyor.
Sarhoş adam uçurumda.
Ha düştü, ha düşecek.

Yakaladı Yeşilay,
Uçurumdan kurtardı.
Mutluydu sarhoş adam.
Fakat!
Geride hiç bir şey kalmamış

Nagihan AYGÜ

ÖYKÜ

OKURA

Bu sizin sayfanız. Şiirlerinizi, öykülerinizi, karikatürlerinizi, resimlerinizi, fıkralarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

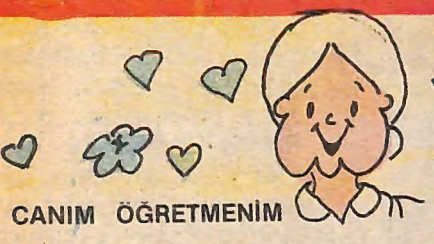

CANIM ÖĞRETMENİM

Öğretmenim benim
Canım öğretmenimsin sen
Nerede görsem seni
Hatırlarım o günleri

İlk, ortaokul, lise
Yüksekokul var bir de
Bütün bu okulları
Okurum ben de sizle

Sizlersiz okul olmaz
Güzel günler yaşanmaz
Bayramlar da kutlanmaz
Ülkede sevinç kalmaz

Öğretmenler gelince
Uygarlıkta bir nokta
Birdenbire belirdi
Ülkeler de gelişti.

Tolga İSLAM

FIKRA

NEDEN?

Öğretmen derste, sütlerden söz ediyordu. Bir aralık söz fare sütüne geldi. Öğretmen konu da anlattıktan sonra, öğrencilere, farelerin sütlerinin neden sağılmadığını sordu. Orta sıralardan bir öğrenci atıldı:

— Altlarına kova girmediği için efendim.

Çağatay BULANIK

ÇALIŞKANMIŞ

Mühendis işçiye sordu:

— Herkes iki torba taşırken sen niçin sadece bir torba taşıyorsun.

İşçi:

— Herhalde onlar çok tembel, benim gibi iki kere gidip gelmeye üşeniyorlar.

İbrahim UĞURLU

MEKTUP ARKADAŞI

ZÜHRE ÇELİK: 13 yaşındayım. Orta III. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek bisiklete binmek ve gezmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: 1645/15 Sok. No.20 Kat.2 Bayraklı/İzmir.

BİLGE ALPASLAN: 11 yaşındayım. Özel zevklerim, kitap okumak, mandolin çalmak, müzik dinlemek, kart ve pul koleksiyonu yapmak ve gezmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: İskeleyanı Erguvanlı Yalı Sok. Mürüvvet Apt. No.313 Paşabahçe/İstanbul.

ARİF SÖNMEZ: 15 yaşındayım. Orta III. sınıfa gidiyorum Özel zevklerim, müzik dinlemek, spor yapmak, gezmek, kitap okumak ve pul koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: A.Köşk Mah. Torun Sok. No. 12 Erzurum.

DİDEM YAŞAR: 9 yaşındayım. Özel zevklerim arasında spor yapmak, müzik dinlemek, gezmek ve kitap okumak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Merter 22 Blok Daire. 2 Kat. 1 İstanbul.

ALAATTİN KÖSE: 15 yaşındayım. Orta III. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak, spor yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Kavak Mah. No.17 İncehisar/Afyon.

KORKU

— Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde bir kız varmış. Bu kızın adı Gökçe imiş. Bir gün kardeşleri uyurken annesinden izin alıp, dışarı çıkmış. Bisikletle dolaşırken, Fethi dedenin köpeği ipini kopartmış, Gökçe'nin üstüne saldırmış. Poğaçacı amca Gökçe'yi kurtarmış.

Kahveden çıkan bir amca onun niye ağladığını sormuş.

Gökçe; köpeğin ipini koparttığını söylemiş. Sonra, amca köpeğe bakmaya gitmiş. Yarım dakika sonra gelip bir şey olmadığını köpeği göremediğini söylemiş. "Gökçe sen, benimle gel, ben seni eve götürürüm." demiş. Ve giderken bahçede köpeği bulmuşlar. Gökçe ağlamaya başlamış. Amca ağlamamasını, köpeğin bir şey yapmayacağını söylemiş. Senin bisikletini ben götürürüm, demiş. Köpeği bağlamış. Bisikleti apartmana bırakıp gitmiş. Ve bundan sonra sokağa çıkmadan önce Gökçe'nin ilk işi balkondan köpek bağlı mı, değil mi diye bakmak olmuş.

Gökçe ŞENAY

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

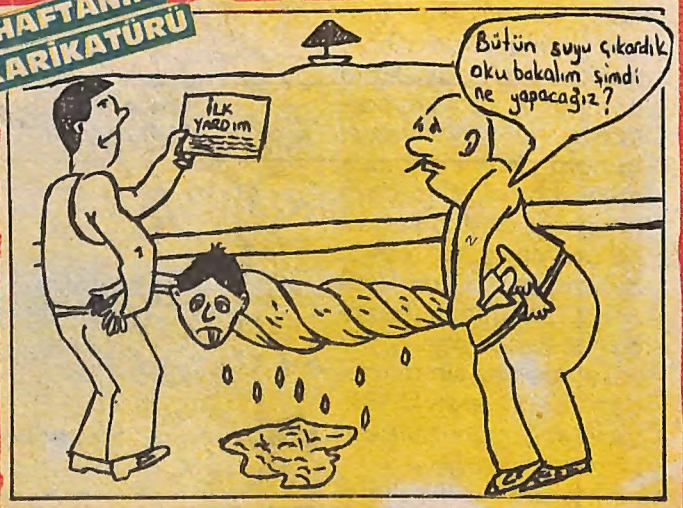

Feridun AKYOL

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

Uzayda Buzdolabı Doktorluğu

BEN içimden koşulumu geçirdim, bu sevinci hissedince. "Eski halime dönmek istiyorum. Beni boşlukta bulduğunuz insan biçimime." Bu koşulun yerine getirilmesi pek mutlu olmadığım yassı yassı yamyassı durumumdan kurtulmamı sağlayacaktı. Ama gıcırtısı yeri göğü tutan Kral'ın bu sorundan kurtulmak için başka çaresi de yoktu bu kapkare dünyada.

Beni nasıl anladılar, aralarında anlaşıp tartıştılar mı bilmiyorum ama takırtı tukurtularla yaptıkları küçük devinimlerle ortalıkta bir heyecan seziliyordu.

Birden Kral'ın ardındaki dizi dizi karegözlerden birkaç tanesi yanıma geldi. Yavaş yavaş kayarak beni yan üstü dikti. Öbürü öteki yanıma geçti. İki yanımdan ikisi sıkıştırdılar beni.

İki karegöz daha zıp zıp geldiler ve yanımdaki karegözlerin üzerine çıktılar. Sonra hafif hafif, yassı gövdemin üzerinde zıplamaya başladılar. Ne oluyor yahu? Tamam biçiminiz büçümünüz bir acayip ama bu garip devinimler de ne oluyor derken kavradım yapmaya çalıştıklarını. Göbeğimin üzerinde zıplayıp beni yamyassı edenler, şimdi yandan beni ezerek eski biçimime dönüştürmeyi tasarlıyorlardı.

İki yanımdaki karegözün milim milim benden uzaklaştığını ama basınçlarını hâlâ duyduğumu görünce bu ilkel yöntemin başarılı olduğunu ayrımsayıp çok ama çok sevindim.

Ne ilkel uzay bu böyle demeyin. Her şey gibi ilkellik de görece olduğundan belki de onlar benden daha ileriydi de ben anlamamıştım. Ama insanları pestil gibi ezip yassıltmanın da pek ileri bir yanı yoktu galiba.

Neyse. Uzayda zaman kavramımı yitirdiğimden, aradan ne kadar süre geçti bilmiyorum ama ben eski biçime kavuştum. Yaşasın. Üzerimde zıp zıp zıplayan karegözlere de bir sevgiyle bakmaya başladım, pek bu sevgiye karşılık duymayacağımı bile bile.

Sonra benimle uğraşan karegözler eski yerlerine gittiler. Ben zorla yerimden doğruldum. Bi derin ooooooooh çektim. Kendimdim yine. Bütün karegözler gözlerini bana dikmişlerdi. Buzdolabı kral ise iki gözünü. Üstelik bu bakışlarda bir yalvarış bile sezdim ya da insancıl duygusal alışkanlıklarımla ben uydurdum.

Yaklaştım buzdolabına. Kapağını menteşelerinden çıkarmadan önce üç dört kez gıcırdattım. Başarımdan emin olduğumdan bu gıcırtılar Karekent'te duyulacak son gıcırtılar olacaktı. Kral, rahata erince onu ne durumdan kurtardığımı unutmasın diye bu gösteriyi yaptığımı anladınız tabii.

Sonra buzdolabının kapağını usulca menteşelerinden çıkardım. Menteşeleri burnumun iki yanına sürmeye başladım. Şaşırdınız mı? Karegözler bu yaptıklarıma çok şaşırıp yine takırdamaya tıkırdamaya başladılar, kaynayan tencere kapağı gibi, ama siz şaşırmayın. Çok sevdiğim bir öğretmenim birlikte gittiğimiz yaz kampında birbirine kolay takılamayan geçmeli balık avı kamışlarına uygulamıştı bu yöntemi. Anlayacağınız ben de burnumuzun yanından çıkan salgılar ile buzdolabının menteşelerini yağlamıştım.

Sonra dikkatle kapıyı yerine oturttum. Bütün tıkırtılar takırtılar kesildi. Tencerenin altındaki ocak söndürülmüş gibi.

Ben özenle kapıyı yavaş ama çok yavaş kapatmaya başladım. Uzaydaki o ürkünç sessizlik kapı kapanırken sürdü ama bu süreç içinde tek bir gıırç bile çıkmayınca bir şamata koptu ki Karekent'te. Vay vay vay vay.

Haftaya: Karekent'te kahraman oluyorum.

Milliyet

KARDEŞ

49. SAYISINDA HER OKURUNA DERGİ İLE BİRLİKTE BEDAVA

BİLYELİ LABİRENT

VERİYOR

49. SAYI ÇIKTI ALDINIZ MI?

AYRICA HER OKURA BİR

BEBEK ŞİRİN ÇİZGİ ROMANI

25. YIL

Yine her Cumartesi ve Pazar tüm çocukların mutluluğu olacak...
Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, 25 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları "SEVGİLİ KULÜBEMİZ" ile sizlerle birlikte.

"İKİNCİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK